Assam Legislative Assembly Debates

REFERENCE
Not for Issue
A. L. A. Library

OFFICIAL REPORT

ELEVENTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FOURTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

BUDGET SESSION
VOL. I

NO. 25

The 29th April, 1971

Mudransree, S. C. Goswami Road,
Panbazar : Guwahati—781 001

DEBATES OF THE ASSAM
LEGISLATIVE ASSEMBLY, 1971

Budget Session

Vol. I No. 25

The 29th April, 1971

CONTENTS

		Pages
1.	Starred Questions and Answers	5
2.	Unstarred Questions and Answers.	43
3.	Delegation to visit Refugee Camps at Dawki and Karimganj	47
4.	Voting on Demands for Grants Demand Nos. 1, 5 and 14	50
5.	Voting on Demands for Grants Demand No. 18	76
6.	Demand Nos. 40, 41, 42 and 43	76
7.	Adjournment.	124

Proceedings of the Eleventh Session of the Assam Legislative Assembly assembled after the Fourth General Elections under the Sovereign Democratic Republican Constitution of India.

—

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong, at 10 A.M. on Thursday, the 29th April, 1971

—

PRESENT

Shri Mohi Kanta Das, M.A., B.L., Speaker, in in the Chair, Thirteen Minister, Six Ministers of State, two Deputy Ministers and Fortyfour Members.

STARRED

QUESTIONS AND ANSWERS

(To which oral replies were given)

Re : MURDER OF A SUBORDINATE ENGINEER AT GOLAGHAT

Shri Dulal Chandra Barua asked :

*176. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that one Shri Nila Kanta Dutta, a Subordinate Engineer attached to the Golaghat Roads and Buildings Division was murdered by some miscreants in the night of 19th July 1970 last at his official residence ?

(b) Whether it is a fact that Police instead of making thorough enquiry into the case declared the death to be a case of suicide ?

(c) If so, the basis for such a conclusion ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) replied :

176. (a) & (b)—On 21st July 1970 Shri B. Phukan, Advocate, Golaghat informed the Officer-in-charge, Golagat Police Station in writing to the effect that one Shri Nila Kamal Dutta was reported to have committed suicide in his rented house within his compound. The incident took place on 20th July 1970 night. On receipt of this report the Officer In-charge, Golaghat Police Station registered U. D. case No. 52/70 and started investigation. The investigation has subsequently been taken up by C. I. D. Inspector B. Deka. The investigation of the case is still proceding.

(c)—Does not arise.

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, whether it is a fact

that at the time of investigation, no witness living in that particular compound were examined ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury - These particulars are not with me. The Investigating Officer must have examined all the witnesses that are relevant.

Shri Dulal Chandra Barua - Whether the Government is aware of the fact that even the person who can be called eye witness was residing by the side of the house of Shri Nila Kanta Datt, saw that he did not commit suicide but another gentleman and a lady came there killed him and went away. This gentleman wanted to give evidence before the police but he was not called as a witness by the police. What is the reason for this ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury - I have no information about that. I have now taken the information from the hon. Member and I shall look into it.

Shri Dulal Chandra Barua— Whether it is a fact that by making a mention of that particular man who has got a bad criminal background, not only in this case but in some other cases also, the people of that particular area, the people of Golaghat submitted a representation to the Deputy Commissioner and Sub-divisional Officer as well as to the Sub-divisional Police Officer and the S. P. to bring the culprit to book ?

If so, even though almost one year has passed why the police personnel could not come to any conclusion whether it is a murder case or not ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury – It is true that there is allegation against a person in this case and he is of that character. There is no doubt about it. It is the police report also. I donot know about any representation having submitted by the Golagat public to the District authorities giving some elue to the murder. If any such representation has been submitted then certainly the Investigating officer is taking action on that. Then Sir, the enquiry has been delayed because the case was taken away from the Civil police by the C. I. D. and the C. I. D. took up the investigation and now it is in the final stage. Two reports have not yet been received : one is about the Handwriting Expert's report and the other one is the report regarding the stomach contents of the deceased.

Shri Dulal Chandra Barua – Perhaps the general procedure is that immediately after such a case is found the guardians or relatives of the deceased are informed. In this case the deceased is from Jorhat and how post mortem could be performed without giving any information to his relatives or guardians ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— The so called wife of the deceased was by the side of the dead body.

Shri Dulal Chandra Barua—That is the whole thing. That lady was not the legal wife. The brother of the deceased was at Jorhat. In their absence how post mortem could be conducted ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— From the reaport I have, I donot know whether the relatives were informed or not but from the reports available with me I can say that the so called wife of the deceased was by his side.

Shri Soneswar Bora—অধ্যক্ষ মহোদয়, এই নীলকান্ত দত্ত যে মৰিল সেইদিনা তেওঁ থকা ঘৰটোত কেইজন মানুহ আছিল ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— Four persons including the deceased. One is the daughter of the so-called wife and the other was the brother of the so called wife.

Shri Soneswar Bora— সেই ঘৰটো নীলকান্ত দত্তৰ নিজা ঘৰ নে তেখেতৰ তথা কথিত পৰিবাৰৰ ঘৰ ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—The house belongs to Shri Bipin Phukan, Advocate, Golaghat.

Shri Soneswar Bora— এই মানুহজনৰ মৃতদেহটো বিচনাত পাইছিল নে ? প্ৰথমে কেনে অৱস্থাত পাইছিল ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— কথাটো হৈছে এই যে নীলকান্ত দত্ত নামৰ মানুহজন আছিল এজন overseer. তেওঁ অফিচৰ পৰা আহোতে বজাৰ কৰি লগতে এবটল মদ আৰু ডাইজিন পিল লৈ

আহে। আহি তেওঁ পৰিবাৰক সেইবিলাক ৰন্ধা-বঢ়াৰ ব্যৱস্থা কৰি দি জুইশালতে বহি ভজা মাছেৰে সৈতে মদ খোৱা আৰম্ভ কৰে। তিনি ঘণ্টাৰ ভিতৰত মদ বটল শেষ হয়। তাৰ পিছত তেওঁ শুই থাকেগৈ। ৯ বজাত ভাত খাবলৈ মতাত ছোৱালীজনী আৰু ভায়েকক ভাত খাবলৈ দি কলে—"আমি দুয়ো পিছত খাম।" তাৰ পিচত তেওঁ ঘৰৰ পৰা ওলাই যায়। ১২ বজাতো ফিৰি নহাত lamp এটা লৈ ঘৈণীয়েক ওলাই যায়। গৈ তেওঁ দেখে যে ডিঙিত এখন গামোছা বান্ধি তেওঁ বাৰান্দাৰ চটিত ওলমি আছে। তেতিয়া তেওঁ চিঞৰি উঠি ভায়েকক ততালিকে কটাৰী এখন আনিবলৈ কয় আৰু কটাৰীখন অনাত তাৰে গামোছাখন কাটি মানুহটোক বিছনালৈ লৈ গৈ সেকা পোতোকা কৰিবলৈ ধৰে। ওচৰৰে শ্ৰীবিপিন ফুকন নামৰ advocate ক পুলিচত খবৰ দিয়াবলৈ অনুৰোধ কৰে। তেওঁ তাকে কৰিবলৈ মান্তি নোহোৱাত তেওঁৰ লৰাটোকে আৰু এজন লৰাৰ লগত দি পুলিচৰ ওচৰলৈ পঠাই দিয়ে আৰু নিজে আহি বিছনাত পৰি থাকে।

Shri Soneswar Bora – মৃতদেহটো ওলমি থকা অৱস্থাত ভৰিখন হেনো মাটিত লাগি আছিল আৰু যিটো চটিত চিপ খাই মৃত দেহটো ওলমি আছিল। সেই চটিটো মানুহজনৰ উচ্চতাতকৈ চাপৰ হেনো। হয়নে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury – যিটো fact সেইটোৱেই কৈছো।

Shri Dulal Chandra Barua— পুলিচ যেতিয়া গৈ পাইছে তেতিয়া হেনো মানুহজন ডিঙিত গামোছাখনৰ সৈতে বহি থকাৰ নিছিনাকৈ আছিল। সিদিনা হেনো so called wife ৰ নিজৰ গিৰিয়েকে Jeep লৈ আহি মানুহজনক মাৰি থৈ গুছি গৈছে। কাৰণ advocate Phukan আৰু এজন মানুহে ঘটনাটো দেখিছিল। কিন্তু তেওঁলোকে সাক্ষী দিবলৈ পুলিচৰ ওচৰলৈ যাওঁতে তেওঁলোকৰ সাক্ষী নললে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury – মানুহজনক ভাল অৱস্থাত পোৱা নাই। মোৰ ফালৰ পৰা যিখিনি খবৰ আছে সেইমতে ডিঙিত গামোছা গুছোৱা আছে আৰু ৰাতি তেনেকৈ কোনো মানুহ অহা নাই। দিনত আৰু এজন মানুহ আহিছিল যিজনক সন্দেহ কৰা হৈছে আৰু তেওঁৰ নাম অজিত গোস্বামী।

Shri M. A. Musawwir Chaudhury – Whether the Chief Minister will agree with me that the relationship beween his so-called wife and the deceased was very very happy and as such there was no reason why he should commit suicide ?

(No reply)

A Voice : This is a matter of opinion.

Shri Dulal Chandra Barua – এইটো অনুসন্ধান কিমান দিনত শেষ হ'ব ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury - তাত দুখন কাগজ পোৱা হৈছে বুলি ৰিপোৰ্টত জনাইছে। এই কাগজ দুখনত handwriting আছিল। Viscera examination ৰিপোৰ্ট অহা নাই আৰু এই ৰিপোৰ্ট আহিলে আমাৰ অনুসন্ধান সম্পূৰ্ণ হ'ব।

Shri Benoy Krishna Ghose – What is the opinion of the doctor who conducted the post-mortem examination ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury – The doctor gave no opinion.

Re : PUBLIC SERVICE COMMISSION

Shri Sailen Medhi asked :

*177. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether Public Service Commission is to be consulted in making appointments in temporary vacancies irrespective of whether the post is temporary or permanent ?

(b) If the reply to (a) is in the affirmative, whether consultation with the Public Service Commission is necessary for the 2nd time to enable a person appointed in a temporary vacancy after consultation with the Public Service Commission to continue in the vacancy which becomes permanent subsequently ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) replied :

177. (a)—The provision regarding consultation with the Public Service Commission is laid down in Article 320 of the Constitution and the detailed procedure is prescribed under the Assam Public Service Commission (Limitation of Functions) Regulations, 1951.

(b) - Generally not, but each case will depend on its merit.

Shri Sailen Medhi— When a temporary vacancy is created and the Public Service Commission is consulted

to appoint an incumbent to that temporary vacancy and when the vacancy becomes permanent, consultation with the Public Service Commission for a second time is not generally necessary for perment absorption of the incumbent in that post. This is what the Chief Minister has stated. But there have been instances when Public Service Commission was consulted for the second time. May I know whether the Chief Minister knows about it.

Shri Mahendra Mohan Chaudhury As I have already said, generally it is not done, but in certain cases, depending on their merits, consultation with the Public Service Commission for a second time might have been necessary.

Shri Sailen Medhi— May I know under what rules and regulations this is done ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— I cannot exactly point out the rules and regulations now, but there must be some such provision in the Assam Public Service Commission Regulations. I shall consult the Regulations and may give a reply later.

Shri Sailen Medhi— So far as I know there is no such provision in the Assam Public Service Commission Regulations that consultation for a second time is necessary. Whether the Chief Minister will confirm it and let us know ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury – I shall look into it.

Re : চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰীৰ ধৰ্মঘট

Shri Maneswar Boro and Shri Premadhar Bora asked :

*178 Will the Chief Minister be pleased to state -

(a) Whether the attention of the Government has been drawn to the news item published in the Dainik Asom, dated 20th March 1971 under the caption "চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্ম্মচাৰীৰ ধৰ্ম্মঘট" ?

(b) Whether the Chief Minister gave an assurance to fufil their demand as appeared in the news item ?

(c) If so, what are the reasons for non-fulfilment of the same ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) replied :

178. (a) - Yes.

(b) – Yes, Government have taken decisions on the main common demands of the Association, viz, (1) Constitution of Pay Committee headed by a Sitting or Retired Judge of the Assam High Court as Chairman, (2) Grant of D.A. at Rs. 20 p.m. with effect from 1st April 1969 which was previously granted with effect

from 1st September 1969, (3) To extend the Contributory Health Service Scheme in a phased manner to tlie Districts not yet covered and to review the list of admissible medicine to include more items.

The demands other than those which have already been decided are under examination of the Government.

(c)—Does not arise.

Shri Maneswar Boro— উত্তৰটো ভালেই দিলে। পিচে এই প্ৰসঙ্গত আছে যে চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী সকলে ১৯৬৪ চনৰ বৰ্দ্ধিত দৰ্মহা পোৱা নাই। এই কথা সঁচানে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— যিখিনি বৰ্দ্ধিত দৰ্মহা দিয়া হৈছে সেইখিনি গোটেইখিনি কৰ্মচাৰীকে দিয়া হৈছে।

Shri Premadhar Bora—এতিয়া তেওঁলোক সন্তুষ্ট হৈছেনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—হয়, সন্তুষ্ট প্ৰকাশ পাইছে।

গোলাঘাট মহকুমাত কেন্সাৰ ৰোগ

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰাই সুধিছে :

*১৭৭। মাননীয় স্বাস্থ্যমন্ত্ৰী বিভাগৰ মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে ?

(ক) গোলাঘাট মহকুমাত দুৰাৰোগ্য কেন্সাৰ ৰোগ কেতিয়াৰ পৰা হবলৈ আৰম্ভ কৰিছে বা স্বাস্থ্য বিভাগৰ হাতত ধৰা পৰিছে ?

(খ) এই কেন্সাৰ ৰোগত গোলাঘাট মহকুমাত এতিয়ালৈক কিমানলোকৰ

মৃত্যু ঘটিছে আৰু কিমান লোক চিকিৎসাধীন আছে ?

(গ) গোলাঘাট মহকুমাৰ গোলাঘাট সমষ্টিত আৰু গোলাঘাট টাউন আৰু ফৰকাটিং টাউনৰ আশে-পাশে এই অঞ্চলতে এই দুৰাৰোগ্য কেন্সাৰ ৰোগত এই কেইবছৰত কিমান লোকৰ মৃত্যু ঘটিছে আৰু কিমানজন চিকিৎসাধীন হৈ আছে ?

(ঘ) ব্যাপকভাৱে বৃদ্ধি পোৱা এই দুৰাৰোগ্য ৰোগটোৰ পৰা নিষ্কৃতি পাবৰ কাৰণে এই ঠাইত চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা লৈছে জনাব নে ?

স্বাস্থ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীচন্দ্ৰসিং টেৰনে উত্তৰ দিছে :

১৭৯। (ক)–গোলাঘাট মহকুমাত কেন্সাৰ ৰোগ কেতিয়াৰ পৰা আৰম্ভ হৈছে বা স্বাস্থ্য বিভাগৰ হাতত ধৰা পৰিছে এই খবৰ চৰকাৰৰ হাতত নাই। কাৰণ এই ৰোগীৰ সংখ্যা নিৰ্ধাৰণৰ কোনো জৰিপ কৰা নাই। অসম মেডিকেল কলেজত থকা তথ্যৰ পৰা জনা যায় যে প্ৰথম ৰোগীজন ১৯৬৬ চনৰ মাৰ্চ মাহত ভৰ্ত্তি হৈছিল।

(খ) আৰু (গ)–এই খবৰ চৰকাৰৰ হাতত নাই।

(ঘ)–কেন্সাৰ ৰোগৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে মেডিকেল কলেজত ব্যৱস্থা আছে। তাৰ উপৰি চৰকাৰে ডঃ ভুৱনেশ্বৰ বৰুৱা কেন্সাৰ হস্পিতেল শীঘ্ৰে স্থাপিত কৰিব পৰা যাতে হয়, তাৰ কাৰণে আৰ্থিক সাহায্য আগবঢ়াইছে। ইয়াৰ উপৰিও মাদ্ৰাজ কেন্সাৰ ইনষ্টিটিউটক এনে চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা কৰিবৰ কাৰণে সাহায্য দিয়া হয়।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা– অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে উত্তৰত কলে যে এই ৰোগটো ধৰা পেলাব পৰা নাই আৰু চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাই। কিন্তু আজি ১৫ বছৰ হল এই ৰোগত গোলাঘাটত প্ৰায় ১৫০/২০০ মানুহ মৰিল। গতিকে অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ জৰিয়তে এই গোটেই বস্তুটো ভালকৈ চালি-জাৰি চাই Report দিবৰ বাবে বিভাগীয় মন্ত্ৰী

মহোদয়ক আহ্বান জনাব পাৰোনে ?

শ্ৰীচন্দ্ৰসিং টেৰণ—এই কাৰ্য্যটোৰ জৰীপ কামত অলপ অসুবিধা হব । কাৰণ মই যিমানদূৰ জানো এই ৰোগটো ধৰা পেলাবৰ কাৰণে Pathologycal test কৰিব লগা হয় । গতিকে এতিয়া কৰাটো সম্ভৱ নহয় ।

শ্ৰীঅতুল চন্দ্ৰ গোস্বামী—পৃথিবীৰ বিভিন্ন দেশত আমেৰিকা, জাৰ্মান, আদিত কেমেৰাৰ যোগেদি cancer Ditection কৰাৰ ব্যৱস্থা হৈছে । অসমত তিনিখন Medical College আছে । গতিকে যিকোনো এখনত তেনেকুৱা উন্নত যন্ত্ৰপাতিৰ সহায়ত এই cancer ৰোগৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোৱাৰে নে ?

শ্ৰীচন্দ্ৰসিং টেৰণ— সেই আধুনিক ব্যৱস্থা বিলাকৰ প্ৰসাৰ আমাৰ ইয়ালৈ আহি পোৱা নাই । সেইবিলাক সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰমাণিত হলে আমাৰ ইয়ালৈও অনাৰ ব্যৱস্থা কৰিম ।

শ্ৰীশৈলেন মেধি—এই প্ৰশ্নৰ সংক্ৰান্তত মন্ত্ৰী মহোদয়ে ডক্তৰ ভুৱনেশ্বৰ বৰুৱা Cancer Hospital ৰ কথা উল্লেখ কৰিছে । এই Hospitalখন আৰম্ভ কৰা কিমান দিন হল ? আৰু আজিলৈকে ইয়াৰ কাম কিয় সম্পূৰ্ণ হোৱা নাই ?

শ্ৰীচন্দ্ৰসিং টেৰণ—এইটো এটা Voluntiary Organisation এ কৰিছে, আমি কেৱল আৰ্থিক সাহায্য হে দিছো । মই জনাত ১৯৬৭-৬৮ চনৰ পৰা এই institute খনৰ বাবে মঞ্জুৰী আগবঢ়াই থকা হৈছে ।

শ্ৰীশৈলেন মেধি—মঞ্জুৰী আগবঢ়োৱাটো চৰকাৰৰ দায়িত্ব আৰু কামটো সম্পূৰ্ণ হল নে নাই সেইটো চোৱাটোও চৰকাৰেই দায়িত্ব আছিল । আজি ৪/৫ বছৰে এই Hospital ঘৰটো আধা কৰা হৈয়েই আছে ।

ইতিমধ্যে আমি খবৰ পাইছো যে এই Hospital ত Cobalt Therapy যন্ত্ৰৰ কাৰণে Order দিয়া হৈছিল । এই যন্ত্ৰৰ কিছু অংশ

Medical College ত পৰি আছে আৰু যদি এই যন্ত্ৰটো সময়মতে ব্যৱহাৰ নোৱাৰিলে নষ্ট হোৱাৰ আশঙ্কা আছে। গতিকে এই Hospital টোত কিয় ইমান দিন পৰি আছে জানিব পাৰোনে ?

শ্ৰীচন্দ্ৰসিং টেৰণ—মই এই সম্পৰ্কে খবৰ লৈ জনাম।

শ্ৰীকামাখ্যা প্ৰসাদ ত্ৰিপাঠী—অহা চেপ্তেম্বৰ মাহত সেই মেচিনটো সম্পূৰ্ণ ৰূপে স্থাপন কৰা হব।

শ্ৰীকামিনীমোহন শৰ্মা— মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছোঁ যে, এই দুৰাৰোগ্যত কিমান মানুহ মৃত্যু হৈছে আৰু কিমান মানুহ আক্ৰান্ত হৈছে আৰু সেই লোকসকলৰ বেমাৰ নিবাৰণৰ কাৰণে কিমান সাহায্য দিব পাৰিছে।

শ্ৰীচন্দ্ৰসিং টেৰণ—গোটেই অসমত কিমানে Cancer ৰোগত মৃত্যু হৈছে আৰু কিমানে আক্ৰান্ত হৈছে সেইটো হিচাব মোৰ হাতত নাই; কিন্তু ১৯৬৬ চনৰ পৰা ১৯৭০ চনলৈকে আমাৰ Medical College Hospital ত Cancer ৰোগীৰ ভৰ্ত্তিৰ সংখ্যা হ'ল ৬৮৯২ জন আৰু তাৰ ভিতৰত Hospital ত মৃত্যু হোৱাৰ সংখ্যা হ'ল ৪৮৫ জন।

শ্ৰীজালালউদ্দিন আহমেদ—কোন জিলাত এই ৰোগীৰ সংখ্যা বেছি ?

(উত্তৰ নাই)

শ্ৰীলক্ষ্যধৰ চৌধুৰী— মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে Cancer ৰোগৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে গুৱাহাটী আৰু ডিব্ৰুগড় মেডিকেল কলেজত ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। ইয়াত কিন্তু যিবিলাক নিম্ন খাপৰ চিকিৎসা আছে সেইবিলাক বৰ্ত্তমান বিকলাঙ্গ হৈ পৰি আছে। ইতিমধ্যে অসমত এজন Cancer ৰোগৰ বিশেষজ্ঞ থকা স্বত্বেও তেখেতক Requisition নকৰাত আৰু Operation ব্যৱস্থাৰ বাবে যন্ত্ৰপাতি নথকাত বিনা চিকিৎসাত মানুহৰ মৃত্যু হৈছে—এইটো জানিব পাৰোনে ?

শ্ৰীচন্দ্ৰসিং টেৰণ— Cobalt Therapy যন্ত্ৰটোৰ সম্বন্ধে মই কিছুদিন আগতে খবৰ লৈছিলো যে বৰ্ত্তমান ই ব্যৱহাৰৰ উপযোগী হৈ আছে।

শ্ৰীলক্ষ্যধৰ চৌধুৰী – Operation ৰ কাৰণে যিবিলাক যন্ত্ৰপাতি লাগে বুলি এই বিশেষজ্ঞজনে আপত্তি দিছিল, সেইটো অনাৰ কিবা ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিছেনে ?

শ্ৰীচন্দ্ৰসিং টেৰণ—সেইটো মই খবৰ কৰি জনাম।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা—কৰ্কট ৰোগী সকলেও আৰোগ্য হোৱাটো কামনা কৰি কোনোবাই বি-বৰুৱা হাস্পাতালত আৰু কোনোবাই মাদ্ৰাজলৈ গৈ চিকিৎসা কৰিছে। কিন্তু গৰীব খেতিয়ক সকলক মাদ্ৰাজলৈ গৈ চিকিৎসা কৰিবৰ বাবে চৰকাৰে সাহায্য দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্ৰীচন্দ্ৰসিং টেৰণ— যিসকল বাহিৰলৈ যাব নোৱাৰে তেওঁলোকৰ কাৰণে মেডিকেল কলেজ দুটাতে চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা ৰখা হৈছে।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা— কৰ্কট ৰোগৰ বৰ্ত্তমান যি প্ৰকোপ আৰু মানুহৰ আৰ্থিক দুৰৱস্থাৰ কাৰণে গাঁৱৰ প্ৰায় বিলাক ৰোগী চিকিৎসা কৰিব নোৱাৰি মৃত্যুৰ মুখত পৰিছে। আনহাতে সেই ৰোগীসকল মেডিকেল কলেজলৈ গৈ চিট যোগাৰ কৰি চিকিৎসা কৰাত বৰ অসবিধা পায়। চৰকাৰে সকলো ৰোগীক বাহিৰত চিকিৎসা কৰিবলৈকো পঠাব নোৱাৰে। গতিকে মেডিকেল কলেজ দুটাত এতিয়া কৰা দৰে খন্তিয়া-খচুৰীয়া ব্যৱস্থা নকৰি এখন বেলেগ কৰ্কট ৰোগীৰ হাস্পাতাল পতাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্ৰীচন্দ্ৰসিং টেৰণ—ডা: বি-বৰুৱা অনুষ্ঠানটোৰেই তাৰ আৰম্ভনী।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—সেইটো সম্পূৰ্ণ স্বয়ংক্ৰিয় কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্ৰীচন্দ্ৰসিং টেৰণ— বৰ্ত্তমান আৰম্ভহে কৰা হৈছে। লাহে লাহে স্বয়ংক্ৰিয় কৰা হব।

শ্ৰীএ, এন, আক্ৰাম হুচেইন— মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ অৱস্থাটো দেখি মোৰ পুতৌ হৈছে । মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এইটো কথা জানেনে বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থাই নিউ-ইয়ৰ্কত ঘোষণা কৰিছিল যে পৃথিবীৰ ভিতৰত কৰ্কট ৰোগৰ প্ৰকোপ অসমত আটাইতকৈ বেছি। গতিকে ইয়াৰ চিকিৎসা ব্যৱস্থা দ্ৰুতগতিত কৰাটো প্ৰয়োজন বিবেচনা নকৰেনে ? আৰু বিশ্বস্বাস্থ্য সংস্থাৰ পৰা প্ৰয়োজনীয় সাহায্য লৈ অনতিপলমে এখন স্বয়ং সম্পূৰ্ণ চিকিৎসালয় পতাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ— বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থাৰ পৰা লব পৰা বা দিব পৰা আৱ-শ্যকীয় সাহায্য নিশ্চয় লোৱা হব ।

শ্ৰীএ, এন, আক্ৰাম হুছেইন— পৃথিবীৰ ভিতৰত অসমতে এই ৰোগৰ প্ৰকোপ বেছি, এই কথা চৰকাৰে জানেনে ?

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ— সেইটো মই নেজানো। মোৰ মতে ইয়াৰ হিচাপও লোৱা হোৱা নাই । মেডিকেল কলেজৰ পৰাই আমি যি সংখ্যা পাইছো সেইয়ে হিচাপ ।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা— মেডিকেল কাউঞ্চিলৰ হিচাপ মতে অসম ভাৰতৰ ভিতৰতে প্ৰথম, সেই কথা জানেনে ?

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ— মই নেজানো কেনেকৈ হিচাপ কৰিছে। মেলিকেল কলেজৰ সংখ্যাৰ পৰাই সহজে ধাৰণা হৈছে যে ইয়াত কৰ্কট ৰোগৰ প্ৰকোপ বেছি ।

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মণ— মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে Survey কৰা নাই । এইটো কোনে নিৰ্ণয় কৰিব যে অসমত কৰ্কট ৰোগৰ প্ৰকোপ আটাইতকৈ বেছি ।

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ— কৰ্কট ৰোগৰ সংখ্যা নিৰ্ণয় কৰা ক্ষেত্ৰত কিছুমান জটিলতা আছে সেইটো ডাক্তৰ হিচাপে বৰ্মণ ডাঙৰীয়াই নিশ্চয় অনুভৱ

কৰিছে। সঠিক সংখ্যা কোনে দিব পাৰিব সেই বিষয়ে প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া বৰ কঠিন।

Re : PENSION CASE OF SHRI BENURAM BHUYAN

Shri Promode Chandra Gogoi asked :

*180. Will the Minister-in-charge of P.W.D. (R & B) be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the pension case of Shri Benuram Bhuyan, retired Overseer, Komarphodia Village, P. O. Chaulkara, Sibsagar has not yet been finalised ?

(b) Whether the A. G., Assam and Nagaland, requested the P.W.D. (R. & B.), Shillong to resubmit the Service Book of Shri Bhuyan at an early date, vide letter No. PEN. I/F/3425, dated Shillong, the 4th January 1971.

(b) How long it will take to finalise the pension case of Shri Bhuyan ?

Shri Altaf Hossain Mazumder [Minister, P.W.D. (R.& B.)] replied :

180. (a) to (c)—Pension case of Shri Benuram Bhuyan has already been finalised, vide A.G., Assam's P. P. O. No. 24130 and G. P. O. No. 11828, dated

5th April 1971.

চিলিং আইনত অধিগ্ৰহণ কৰা মাটি

শ্ৰীভদ্ৰেশ্বৰ গগৈয়ে সুধিছে ঃ

*১৮১। মাননীয় ৰাজহমন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাব নে—

(ক) লক্ষীমপুৰ জিলাত এতিয়ালৈকে কিমান বিঘা মাটি চিলিঙত লোৱা হৈছে।

(খ) এই চিলিঙত লোৱা মাটিবোৰ বিতৰণ কৰা হৈছে নেকি?

ৰাজ্যিক ৰাজহমন্ত্ৰী শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈয়ে উত্তৰ দিছে :

১৮১। (ক)—লক্ষীমপুৰ জিলাত এতিয়ালৈকে মুঠতে ১২,৯৫৩ বিঘা ২ কঠা ১০ লেচা মাটি চিলিং আইনত অধিগ্ৰহণ কৰা হৈছে।

(খ)—মুঠ ১৭০ বিঘা মাটি বিতৰণ কৰা হৈছে।

Re : ADMISSION TEST

M. A. Musawwir Choudhury asked :

*182. Will the Minister-in-charge of Education be pleased to state—

(a) Whether Government is aware of the fact that on 9th January 1971, admission Test Examination was held in the Nowgong Government Girls' Higher Secondary School for admission in class IV of that School ?

(b) Whether it is a fact that 68 girls had passed in the admission Test Examination and declared eligible for admission into Class IV of that School ?

(b) Whether it is also a fact that the list of success-full candidates had been hung in the School Notice Board in 11th and 12th January 1971 ?

(d) Whether it is fact that the names of two succe-ssful girls namely – (1) Smti. Georgina Begum and (2) Smti. Bipa Bora were strucked off from the list of successful candidates by the Principal of that school ?

(e) If so, why and at whose instance ?

(f) Whether the Inspector of Schools, Nowgong has any power to ask the Principal of the School to keep some "Eleven" seats reserved for his selection ?

(g) If not, whether it is a fact that the Inspector of Schools, Nowgong asked the Principal of the said school to reserve eleven seats for his selection and if so, what action has been taken against him.

Shri Sarat Chandra Goswami (Minister of State for Education) replied :

182. (a) – Yes.

(b)—No.

(c)—Yes.

(d)—Yes.

(e)—The Principal struck off the names of the two candidates in question as they had secured equal marks in the admission test and as both of them could not be admitted in Class IV against one available seat. Subsequently an additional section was opened in Class IV and both the candidates were admitted.

(f) & (g)—As the Controlling Officer, the Inspector of Schools has the discretion to ask the Principal to reserve a few seats for candidates belonging to scheduled castes and scheduled tribes and the children of the teachers. But he did not ask the Principal to reserve 11 (eleven) seats for his selection.

Shri M. A. Musawwir Choudhury—In reply to question (b) he has said 'No'. But just after their passing the Principal of this Nowgong Girls' Higher Secondary School had hanged the names to be the successful candidates and a copy of that I have got. Whether is it a fact Govt. have framed some rules empowering the Inspect or of Schools Nowgong to ask the principal to reserve some seats for his own selection.

Shri Sarat Chandra Goswami – I have said it in answ. ering f & g.

Shri M. A. Musawwir Choudhury – My question is whether the Govt. framed certain rules empowering the Inspector of Schools to reserve some of the seats for his own selection.

Shri Sarat Chandra Gowami – I have already answered it. The Controlling Officer has asked the Principal to serve a few seats for Scheduled Cast and and Schedule Tribes but he did not ask for 11 seats.

Shri Atul Chandra Goswami – অধ্যক্ষ মহোদয়, Controlling Officer হিচাপে কেইটামান Seat Reserve ৰাখিবলৈ চৰকাৰে Dis-eretionary Power দিছে নেকি ? যদি দিছে এইটো চৰকাৰৰ Circular ৰ জাৰয়তে দিছেনে নে Inspector ৰ জৰিয়তে দিয়া হৈছে ?

Shri Sarat Chandra Goswami— D. P. I. এই Circular দিছে ।

Shri Atul Chandra Goswami— (চ) ৰ উত্তৰত মন্ত্ৰীয়ে নহয় বুলি কৈছে । মন্ত্ৰী মহোদয়ে যি Original list স্কুলৰ Notice Board ত দিছিল সেইখন আনি চাব নেকি ?

Shri Sarat Chandra Goswami – কথাটো এনেকুৱা আছিল যে ছাত্ৰী ১০৭ গৰাকীয়ে পাছ কৰিছিল কিন্তু Seat আছিল ৭০ টা তাৰে ৩ জন fail কৰিলে গতিকে ৬৭ টাহে Seat আছিল ।

Shri Atul Chandra Goswami—৬৮ গৰাকী ছাত্ৰী পাছ হৈছে বুলি প্ৰিন্সিপালে বৰ্ডত Notice মাৰিছিল ।

Shri Sarat Chandra Goswami— Notice ত মৰা হৈছিল।

Shri M. A. Musawwir Choudhury—এই পাছ কৰা ছোৱালী-বিলাকৰ নাম Notice বৰ্ডত লতকাই দিয়া হৈছিল। অৰ্থাৎ তেওঁলোকে পৰীক্ষাত পাছ কৰিছিল। গতিকে মিনিষ্টাৰে কেনেকৈ পাছ কৰা নাই বুলি কৈছে ?

Shri Sarat Chandra Goswami—Notice Board ত ৬৮ গৰাকীৰ নাম দিয়া হৈছিল পাছত ভুল ধৰা পৰাত ৬৭ গৰাকী দিয়া হল। ৬৭ নং আৰু ৬৮ নং ছোৱালীয়ে সমান নম্বৰ পাইছিল।

Shri M.A. Musawwir Choudhury – নগাওঁ ছোৱালী হাইস্কুলৰ প্ৰিন্সি-পালে কৈছে মই পাছ কৰা দেখিছো ইয়াত Inspectorয়ে Interfere কৰিছে।

Shri Atul Chandra Goswami—মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই কথা জনাবনে ?

Shri Sarat Chandra Goswami— ইন্সপেক্টৰে Discretation খটোৱা নাই।

Shri Atul Chandra Goswami—মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই কথা জনাবনে যে Inspector য়ে এখন চিঠি লিখি এই নামটো কাটিবলৈ দিয়াত Principal এ নামটো কাটি দিলে দুদিনৰ পাচত। এই কথাৰ সত্যাসত্য তদন্ত কৰিবনে ?

Shri Sarat Chandra Goswami—চাম।

Re : APPOINTMENT OF HEAD PANDIT AT DALAKHATI LOWER PRIMARY SCHOOL

Md. Matlebuddin asked :

*183. Will the Minister-in-charge of Education be

pleased to state—

(a) Whether it is a fact that one Shri Rashendra Kumar Bhattacharjee, Matriculate and with long experience in Venture L. P. School was appointed as the Head Pandit in the Dalakhati L. P. School under the Kopati Center vide Assistant Secretary's office Memo No. 4638-40, dated Mangaldai, the 29th February 1968 ?

(b) If so, whether Shri Bhattacharjee has by the time been made permanent in view of large scale permanent appointments made during the subsequent years ?

(f) If not, why ?

(d) Who are the Head Pandits of the said School subsequent to Shri Bhattacharjee's appointment in the said school ?

Shri Sarat Chandra Goswami (Minister of State for Education) replied :

183. (a)—Yes.

(b)—No.

(c)—Shri Bhattacharjee's appointment was irregular, had to be terminated.

(d)—Shri Thaksan Marak is the Head Pandit of the said School and he is still continuing.

Re : NEW POST OF DEPUTY INSPECTOR OF SCHOOLS AT ABHAYAPURI

Shri Kandarpa Narayan Banikya asked :

*184. Will the Minister-in-charge of Education be pleased to state—

(a) Whether Government propose to create a new post of Deputy Inspector of Schools at Abhayapuri under Goalpara Sub-division?

(b) If not, the reasons thereof ?

Shri Sarat Chandra Goswami (Minister of State for Education) replied :

184. (a)—No.

(b)—There is already an additional Deputy Inspector of Schools at Goalpara Subdivision. It is not considered necessary to create a post of Deputy Inspector of Schools for Abhayapuri.

Re : FIXATION OF PAY SCALE OF GOVERNMENT HIGHER SECONDARY SCHOOL TEACHERS

Shri Rothindra Nath Sen asked :

*185. Will the Minister-in-charge of Education be pleased to state–

(a) What are the difficulties for the State Government to fix up the pay scale of the Government Higher Secondary School Teaches vide Pay revision of 1964 ?

(b) The reasons as to why the pay fixation of Mrs. Dipti Bhattacharjee, trained teacher of Karimganj M. M. M. C. Girls' Higher Secondary School has not yet been done ?

(c) What prevented the Government paying her the D.A. as per Das Commission's recommendations ?

(d) Whether the Government propose to take particular care to render prompt redress to this particular lady teacher ?

Shri Sarat Chandra Goswami (Minister of State for Education) replied :

185. (a) There is no difficulty if a teacher possesses the qualification prescribed in the pay Committee's report.

(b) Shrimati Dipti Bhattacharjee is a teacher for Biology (elective) in the M. M. M C. Govern-

ment Aided Girl's High School and she is trained in further education in Science in the Cotton College.

The Pay Committee 1964 has not recommended any separate pay scale for teachers possessing this training. It is still under consideration of Government if teachers with such qualification can be given the scale prescribed for Honours graduates.

The Inspector of Schools, C. D. C., Silchar has been instructed to fix her pay in the scale of Rs, 200/- 500 (graduate scale) provisionally.

(c) After fixation of her pay, she will get D. A. as per Das Commission's recommendations.

(d) Every effort will be made to fix her pay in the graduate scale of Rs. 200-500 early.

Shri Rothindranath Sen – Sir, in view of the reply to question (b) when such an order has been sent to Inspector of Schools, Silchar ?

Shri Sarat Chandra Goswami--The date is not available with me now.

Shri Rothindranath Sen – Is it recently ?

Shri Sarat Chandra Goswami – Yes.

Shri Rothindranath Sen – Then may I request the hon. Minister to pursue the case because this particular teacher with so many qualifications is suffering for the last 8 or 9 years ? The Deptt. should render prompt redress as far as permissible under the existing rules of the Education Deptt. Will the Minister take note of it ?

Shri Sarat Chandra Goswami – Yes.

Shri Lakshyadhar Choudhury— Elective Subject পঢ়োৱা শিক্ষকসকলক যি দৰে দৰমহা দিব লাগিছিল সেই ধৰণে দিছেনে ?

Shri Sarat Chandra Goswami – সেইটো খবৰ মোৰ হাতত নাই ।

Shri Lakshyadhar Choudhary—মোৰ পৰা জানি লব নে যে যি সকল ইয়ালৈ আহে তেওঁলোকে কৰি নিয়ে আৰু যিসকলে নাহে তেওঁ-লোকৰ পৰি থাকে । সেইটো জানি সকলোৰে দৰমহা সেই মতে দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ।

Shri Sarat Chandra Goswami—সেইটো মই চাম ।

Shri Dulal Chandra Barua—Elective Subject পঢ়োৱা যি সকল B. Sc. বা বিশেষ Training পোৱা যি বিলাক শিক্ষক ৰখা হৈছে সেই বিলাকৰ Pay Committee, Recommendation ৰ পিছত দৰমহা কমি গ'ল, এই মৰ্ম্ম Das Commission ৰ Report তো একো উল্লেখ নাথাকিল কাৰণে তেওঁলেকেৰ দৰমহা কমি গ'ল । এইটো আইন সঙ্গত বা নীতিগত ভাবে হব নোৱাৰে গতিকে এই বিষয়ে উপযুক্ত ব্যৱস্থা লবনে ?

Shri Sarat Chandra Goswami— হয়, সেইটো মই চাম।

Shri Dulal Chandra Barua - Pay Committee য়ে Recommendation দিছিল A Class Efficient শিক্ষকক Pay Commiette য়ে Selection Grade দিয়াৰ কথা আছিল আৰু সেই মৰ্ম্মে ১৯৬৫ চনৰ মাৰ্চৰ মাহৰ পৰাই প্ৰত্যেক স্কুলৰ পৰা Report বিচাৰি Inspectors of scoool লৈ জনোৱা হৈছিল, আৰু এখন List তৈয়াৰ কৰা হৈছিল, List দিয়াৰ পিছতো আৰু Pay Committee ৰ Recommendation দিয়া স্বত্বেও তেওঁলোকৰ দৰ্ম্মহাৰ পৰিবৰ্ত্তন কৰা হোৱা নাই। এই বিষয়ে মন্ত্ৰী মহোদয়ে খবৰ কৰিবনে ?

Shri Sarat Chandra Goswami—হয়, খবৰ কৰা হব।

Shri Shamsul Huda - এইটো কথা সঁচানে অলপতে inspector of schools য়ে order দিলে যে সকলো বিলাক জিলাত থকা স্কুল বিলাকৰ শিক্ষক সকলৰ Pay fixation কৰা হব কিন্তু D.P.I. য়ে fix নকৰিলে Inspector য়ো কৰা নাই, Grant বিলাক নবঢ়োৱাৰ কাৰণে Pay fix কৰিব পৰা নাই। এইটো কথা সঁচানে ?

Shri Sarat Chandra Goswami— অনুসন্ধান কৰি চোৱা হব।

Re : ROAD TAKEN UP UNDER ARTICLE 275

Shri Mathura Mohan Sinha asked :

*186. Will the Minister-in-charge of Public Works Department (Roads and Buildings) be pleased to state—

(a) Whether there was a proposal to take up the road from Barghola (Chalantapara) to Moligaon

via Kumarakata under Article 275 of Bongaigaon Constituency under Fourth Five-Year Plan ?

(b) If so, whether the Plan and estimate of the road has been prepared ?

(c) If so, whether adminstative approval was accorded ?

(d) If not, why ?

Shri Altaf Hossain Mazumder [Minister, Public Works Department (Roads and Buildings)] replied :

186. (a)—Yes, This is the 6th priority proposal recommended by the Plain Tribal Advisory Council.

(b)—The Plan and estimates have not been prepared for want of fund against the specific proposal.

(c)—Does not arise.

(d)—Paucity of fund.

Shri Mathura Mohan Sinha— প্লেন আৰু এষ্টিমেট একজিকিউটিভ ইঞ্জিনিয়াৰৰ পৰা কেতিয়া পঠোৱা হৈছে ?

Shri Altaf Hossain Mazumdar— As I have said, plan and estimates have not been prepared. The Plains Tribal Advisory Council recommended six roads and this road was given sixth priority. Almost the entire amount available was used up for priority No 1 and there is no likelihood of meeting priority No. 2 fully far less to speak of priority No. 6.

Shri Mathura Mohan Sinha—টকা পোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

Shri Altaf Hossain Mazumdar – This is a grant under Article 275 and this is entirely dealt with by the Tribal Advisory Council.

Re : ROAD TAKEN UP DURING FOURTH FIVE-YEAR PLAN

Shri Naren Sarma asked :

*187. Will the Minister-in-charge of Public Works Department (Roads and Buildings) be pleased to state–

(a) Whether the Adharsatra Station Road, Khumtai Station and Houtly Station Road have been taken up in Fourth Five-Year Plan ?

(b) What are the reasons for non-construction of the roads ?

Shri Altaf Hossain Mazumdar [Minister, Public Works Department (Roads and Buildings)] replied :

187. (a) – Yes, All these three Roads have been taken up for improvement during Fourth Five-Year Plan.

(b) Due to limitation of funds, as the allocation of funds under Plan works are made on phase basis year-wise, the work could not be completed yet. However, the works are now in progress, and it is expected to complete the work within this Plan

period.

Shri Prabhat Naryan Choudhury— Whether it is a fact that tenders were called for this work and also whether it is a fact that subsequently the work was not allotted and executed ?

Shri Altaf Hossain Mazumdar— Sir, so far as the plan works are concerned, I have already said that more or less 80% of the works have already been sanctioned but the allocations under the Plan are given annually. So we are proceeding keeping in view the amount allocated annually and so it has not been possible to take up this work even though in some cases tenders have been called for.

Shri Prabhat Narayan Chaudhury— When it will be possible to take up execution of these works ?

Shri Altaf Hossain Mazumdar— Sir, these things are ready and these will e taken up on the availability of funds, as I have said.

Re : DAMAGE CAUSED BY FLOODS IN NORTH LAKHIMPUR SUBDIVISION

Shri Premadhar Bora asked :

*188. Will the Minister-in-charge of Revenue be pleased to state—

(a) The extent of devastating flood in North Lakhimpur Subdivision including loss of life, property and cattle head ?

(b) The amount sanctioned as Relief Anchalik Panchayat-wise i.e., Lakhimpur, Nowboicha, Bihpuria and Narayanpur ?

(c) What are the amounts sanctioned as Test Relief grant for Anchalik Panchayat in Lakhimpur, Nowboicha, Bihpuria and Narayanpur ?

(d) What are the basis of distributing the Test Relief grant ?

(e) Whether relief measures were taken in Bihpuria Anchalik Panchayat and any amount of Test Relief grant to that Panchayat ?

(f) Whether necessary scheme was prepared by the Local Officer for the Test Relief work ?

Shri Paramananda Gogoi (Minister of State, Revenue) replied :

188. (a) –The following damages have been caused by the flood of 1970 in North Lakhimpur Subdivision—

(1) Total area affected. 1,67,963 acres

(2) No. of villages affected. 290

(3) No. of families affected. 4,500

(4) No. of population affected. 65,000

(5) Cropped area damaged 38,683 acres

(6) Value of crop damaged. Rs. 16,16,400

(7) No. of houses damaged. 423

(8) Value of damaged houses. Rs. 1,63,250

(9) Damage to public institution in value. Rs. 3,79,000

(10) No. of cattle lost. 58

(11) Value of lost cattle. Rs. 5,620

(12) No. of houses eroded. 31

(13) Value of eroded houses. Rs. 31,000

(14) Loss of human life. Nil

(15) Total damages in value. Rs. 21,95,270

(b)—The Anchalik Pachayat-wised amount of relief given to flood-affected people is as follows—

		Rs.
(1)	Lakhimpur Anchalik Panchayat.	29,449
(2)	Nowboicha Anchalik Panchayat.	25,629
(3)	Bihpuria Anchalik Panchayat.	31,891
(4)	Narayanpur Anchalik Panchayat.	23,112

(c) –

		Rs.
(1)	Lakhimpur Anchalik Panchayat.	33,000

(2)	Nowboicha Anchalik Panchayat.	33,000
(3)	Naryanpur Anchalik Panchayat.	34,000
(4)	Bihpuria Anchalik Panchayat.	Nill

(d)—The Test Relief grants are distributed for execution of productive schemes such as tanks, bund, road-cum-bund, etc., on the basis of schemes submitted by Deputy Commissioners and Subdivisional Officers and according to the availability of financial resources of the Government. The affected people whose need for employment is the greatest in a particular area are covered by such schemes.

(e) & (f)—Yes, but so Test Relief grant could be issued as no Test Relief Scheme was received from the Local Officer till 6th March 1971 when Test Relief fund was exhausted. It has however been decided to sanction a scheme amounting to Rs. 34,000 from the budget provision of 1971-72 which was received from Subdivisional Officer only on 6th March 1971.

শ্ৰীপ্ৰেমধৰ বৰা - তেখেতে উত্তৰত কৈছে যে লক্ষীমপুৰত ২৯,৪৪৯, নাওবৈচাত ২৫,৬২৯, বিহপুৰীয়াত ৩১,৮৯১ আৰু নাৰায়ণপুৰত ২৩,১১২ টকা সাহায্য দিছে । কিন্তু দেখা গৈছে যে ৰিহপুৰীয়াত Test Reliefৰ টকা দিয়া নাই। কিন্তু মই জানিব বিচাৰিছো যে কি বেচিচত বিহপুৰীয়াত Test Relief ৰ টকা নিদিলে। ইয়াৰ ৰহস্য কি ?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা—ইয়াত ৰহস্য একো নাই । মই কৈছোৱেই যে তাৰ Local অফিচাৰজনে proposal পঠোৱাত দেৰী কৰিলে । আৰু সেই

proposal আমি ৬ তাৰিখে পাই ১৯৭১-৭২ চনৰ বাজেটৰ পৰা ৩৪,০০০ টকাৰ Sanction দিছো ।

শ্ৰীপ্ৰেমধৰ বৰা— এই টকা আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ ভিতৰত বিহপুৰীয়াটোৱেই আটাইতকৈ বেছি খটিগ্ৰস্ত । কিন্তু বাকী তিনিটাত দি বিহপুৰীয়াত কিয় নিদিলে এই কথা চৰকাৰে অনুসন্ধান কৰিবনে ?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা— এইটোৰ অনুসন্ধান কৰিছিলো । S. D. O. এ ভুল কৰি ১৯৬৮-৬৯ চনৰ টকা খৰচ নকৰি Revenue Diposit ত ৰাখিছিল আৰু তেওঁ সেই টকা দিব পাৰিব বুলি ভাবিছিল কিন্তু সেইটো দিব পৰা নহল । গতিকে পুনৰ প্ৰস্তাৱ পঠাবলৈ কোৱা হ'ল আৰু সেই প্ৰস্তাৱ যোৱা ৬ মাৰ্চ তাৰিখে পোৱা হ'ল । গতিকে ইয়াত কোনো ৰহস্য নাই । তেখেতে (S.D.O.) বোলে নজনাৰ কাৰণে এইটো হ'ল ।

শ্ৰীপ্ৰেমধৰ বৰা— S.D.O. জনে ভুল কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰে কিবা ব্যৱস্থা তেওঁৰ ওপৰত লবনে ?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা— মই কৈছোৱেই যে তেখেতে এটা Wrong Impression ৰ ওপৰত Revenue Diposit ৰ টকা দিব পাৰিব বুলি ভাবিছিল— কিন্তু সেইটো দিব নোৱাৰাত নতুন প্ৰস্তাৱ অনাৰ কাৰণে দেৰী হল।

শ্ৰীপ্ৰমোদ চন্দ্ৰ গগৈ— Test Relief ৰ আঁচনি বিলাক চৰকাৰে মঞ্জুৰী কৰি দিয়াৰ পাচত সেই মঞ্জুৰী বিলাকৰ Priority চৰকাৰে স্থিৰ কৰেনে আঞ্চলিক পঞ্চায়ত বিলাকে স্থিৰ কৰে ।

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা— S. D. O. ৰা D. C. এ আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ লগত আলোচনা কৰি স্থিৰ কৰে।

শ্ৰীপ্ৰমোদ চন্দ্ৰ গগৈ— এই কামবোৰৰ Priority কোনে স্থিৰ কৰে। D. C. বা S. D. O. নে আঞ্চলিক পঞ্চায়তে ।

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা— আঞ্চলিক পঞ্চায়তে কৰে কাৰণ D. C. এ সেই বিলাক

কথা নিজে জনাটো সম্ভৱ নহয়।

ডাঃ সুৰেন্দ্ৰ নাথ দাস— মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে S. D. O. বা D. C.ৰ পৰা আঁচনি আহে। কিন্তু মই জানিব বিচাৰিছো যে বৰপেটাত ৬ লাখ টকা দিয়া হৈছে আঁচনি নোহোৱাকৈ -- আৰু আঁচনি নোহোৱাকৈয়ে ২/৩ লাখ টকা খৰচ হৈছে। ইয়াৰ কাৰণ কি?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা-- বৰপেটাৰ S. D. O. ক সেইদৰে কৰিবলৈ কোৱা হৈছে আৰু আঁচনি কৰি টকা খৰচ কৰিব—কাৰণ সময়ৰ অভাৱ।

শ্ৰীভূৱনেশ্বৰ বৰ্মন—S. D. O. ক টকা খৰচ কৰিবলৈ দিয়া হৈছে কিন্তু বানপানীত পীড়িত লোকসকলৰ কাৰণে, আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ ফালৰপৰা আঁচনি বিলাক দিছে যদিও তাৰ কাৰণে টকা দিয়া হোৱা নাই। ইয়াৰ কাৰণ কি?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা- তদন্ত কৰিহে এই কথা কব পাৰিম।

শ্ৰীশৈলেন মেধি- (D) প্ৰশ্নৰ উত্তৰত চৰকাৰে Policy ৰ কথা কৈছে। কিন্তু এই Policy ৰ Basis কি? বেলেগ বেলেগ ঠাইত বেলেগ বেলেগ হয় নেকি? কামৰূপ জিলাত ১১ লাখ টকা দিছে। কিন্তু হাজো অঞ্চলত ১ পইচাও দিয়া নাই। সেইদৰে যিবিলাক অঞ্চলত অধিক ক্ষতি হৈছে সেই বিলাকত কিয় দিয়া হোৱা নাই? এই ব্যতিক্ৰম কিয় হৈছে।

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা— কিবা ব্যতিক্ৰম হৈছে যদি মই নাজানো। কিন্তু নিৰ্দ্দেশ আমি দিছিলো যে এই আঁচনি বিলাক আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ লগত পৰামৰ্শ কৰি কৰিবলৈ। এই কথা অনুসন্ধান নকৰাকৈ কোৱা টান।

শ্ৰীলক্ষ্যধৰ চৌধুৰী—(D) উত্তৰত যি নীতিৰ কথা হৈছে বৰপেটাত এই নীতিৰ কিয় ব্যতিক্ৰম কৰা হৈছে। তাৰ আঞ্চলিক পঞ্চায়তক Test Relief ৰ কাৰণে ৬ লাখ টকা দিয়া হৈছিল। কিন্তু ৬ পইচাৰো কাম হোৱা নাই। সেই কাৰণে এইটো অনুসন্ধান কৰি এটা ভাল ব্যৱস্থা

কৰিবনে ?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা— এইটো তদন্ত কৰা হব বুলি মই কৈছোৱেই।

শ্ৰীএম, ছামছুল হুদা— মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছোঁ যে বৰপেটাত আঁচনি নোহোৱাকৈয়ে টকা দিব পাৰে কিন্তু নগাওঁৰ কাৰণে আঁচনি দিলেও বাদ পৰে বা ১ বছৰ পৰ্য্যন্ত দেৰী কৰে। এই নীতিৰ ব্যতিক্ৰমৰ কাৰণ কি ?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা— নগাঁৱৰ কথা মই নাজানো। কিন্তু বৰপেটাৰ কথাটো হল যে তাত অলপতে বানপানী হব। গতিকেই খৰটকীয়াকৈ কাম কৰাৰ কাৰণে আঁচনি নলোৱাকৈয়ো খৰচ কৰিবলৈ দিয়া হৈছে।

শ্ৰীকামিনীমোহন শৰ্মা— মই জানিব খুজিছো যে বানপানী নোহোৱা ঠাইত টকা বেচিকৈ দিয়ে। অথচ বেচি বানপানী হোৱা ঠাই ৰঙিয়া, কমলপুৰ হাজো আদিৰ কাৰণে টকা দিয়া হোৱা নাই। ইয়াৰ কাৰণ কি ? এই তাৰতম্য কিয় হৈছে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব খুজিছো।

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা— বানপানী নোহোৱা ঠাইত Relief ৰ কথা নাহে।

(কিন্তু দিয়া হৈছে)

শ্ৰীপ্ৰেমধৰ বৰা— উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ Test Relief ৰ ক্ষেত্ৰত বৈষম্যৰ সৃষ্টি কৰা অফিচাৰ জনক শাস্তি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা— মই কৈছো যে তেখেতে নজনাৰ কাৰণে হল। আক্ৰোশৰ কাৰণে নহয়। গতিকে সেই প্ৰশ্ন নুঠে।

ৰাজ্যপালৰ দ্বাৰা ছুটী ঘোষণা

শ্ৰীউপেন্দ্ৰ নাথ সনাতনে সুধিছে :

*১৮৯। মাননীয় শ্ৰমিক বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) অসমৰ ৰাজ্যপালে যোৱা লোকসভাৰ নিৰ্ব্বাচনৰ বাবে যোৱা মাৰ্চ মাহৰ ১ আৰু ৪ তাৰিখে ৰাজ্যজুৰি মজুৰী সহ ছুটি বুলি ঘোষণা কৰা কথাটো সঁচা নে ?

(খ) যদি সঁচা হয়, অসম চৰকাৰৰ শ্ৰম বিভাগৰ পৰা তাঁৰযোগে এখন জাননীত সকলো ঔদ্যোগিক আৰু বাণিজ্য প্ৰতিষ্ঠানে নিজ বিবেচনা মতে সেই কেইটা দিন মজুৰিসহ দিব পাৰে বুলি জনোৱা কথাটো সঁচানে ?

শ্ৰমিক বিভাগৰ মন্ত্ৰী শ্ৰীছত্ৰগোপাল কৰ্মকাৰে উত্তৰ দিছে :

১৮৯। (ক)—হয়, সঁচা ।

(খ)—শ্ৰম বিভাগৰ পৰা তাঁৰযোগে তেনে কোনো জাননী দিয়া হোৱা নাই ।

ৰাজনৈতিক নিৰ্য্যাতিত পেন্সন

শ্ৰীনামেশ্বৰ পেগুৱে সুধিছে :

*১৯০। মাননীয় ৰাজনৈতিক নিৰ্য্যাতিত বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাব নে—

(ক) উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ আঞ্চলিক প্ৰাথমিক শিক্ষাবোৰ্ডত চাকৰি কৰি থকা শিক্ষক শ্ৰীগোবিন্দ শৰ্মাই ৰাজনৈতিক নিৰ্য্যাতিত পেন্সন পোৱা কথাটো সঁচানে ?

(খ) এনেদৰে ৰাজনৈতিক নিৰ্য্যাতিত পেন্সন পোৱা চৰকাৰী চাকৰিয়াল অসম ৰাজ্যত কেইজন আছে ?

ৰাজনৈতিক নিৰ্য্যাতিত বিভাগৰ মন্ত্ৰী শ্ৰীমহেন্দ্ৰ নাথ হাজৰিকাই উত্তৰ দিছে :

১৯০। (ক)—সঁচা। যোৱা ১৯৬২ চনত প্ৰাইমাৰী স্কুলত শ্ৰীগোবিন্দ শৰ্মা শিক্ষক নিয়োগ হৈছিল কিন্তু ১৯৬৩ চনত যোগ্যতাহীন বুলি কাম যায়। সেই কাৰণে ১৯৬৪ চনত চৰকাৰে মাহিলি ৫০ টকাকৈ নিৰ্য্যাতিত পেন্সন মঞ্জুৰ কৰে। ২৪।৮।৬৭ তাৰিখৰ পৰা চুঙাপৰা এল, পি, স্কুলত আকৌ সহকাৰী শিক্ষক নিয়োগ হয়। এই নিয়োগৰ কথা চৰকাৰৰ অৱগত নাছিল। কিন্তু এই প্ৰশ্নৰ পৰা কথাটো গম পাই তদন্ত কৰা হয় আৰু সঁচা বুলি জানি ৮।৪।৭১ তাৰিখৰ পৰা তেওঁৰ পেন্সন বন্ধ কৰা হয়।

(খ)—চৰকাৰী চাকৰিয়ালে ৰাজনৈতিক পেন্সন নেপায়। সেই হেতুকে তেনেকুৱা চাকৰিয়ালৰ সংখ্যা দিয়াৰ প্ৰশ্ন নুঠে।

UNSTARRED

QUESTIONS AND ANSWERS

(To which replies were laid on the Table)

Re : TECHNICAL SCHOOL IN NORTH LAKHIMPUR

Shri Premadhor Bora asked :

27. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether Government is aware of the long standing demand of a Technical School in North Lakhimpur Subdivision ?

(b) Do Government not think it proper to establish a Technical School in the Subdivision ?

(c) Is there any proposal to this ?

(d) If not, why ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury – (Chief Minister) replied :

27. (a)—Yes.

(b) – The Government do not propose to establish a Technical School in the North Lakhimpur Subdivision in the near future.

(c) – No.

(d) – Because the available seats in the Technical Institutions in the State have not been fully utilised.

Re : RECONSTRUCTION OF BRIDGE OVER ABHAYAPURI-LENGTISHINGA ROAD

Shri Kandarpa Narayan Banikya asked :

28. Will the Minister, P.W.D. (R. and B.) be pleased to state –

(a) Whether the bridges on the Abhayapuri Lengtishinga Road (Kokrajhar Division) were reconstructed during 1967 to 1970 ?

(b) If so, the amount spent so far ?

(c) Whether these bridges are opened for pedestrians and vehicles ?

(d) If not, whether Government proposes to take necessary steps before the ensuing rainy season ?

Shri Mahendra Mohah Choudhury (Chief Minister) replied :

28. (a) – *Yes*, these were repaired and extended only whenever found necessary.

(b) – For Bridge No. 3/1 Rs. 17,762; For Bridge No. 5/1 Rs. 21,518; for Bridge 5/2 Rs. 470.

(c) – Yes, for both.

(d) – Does not arise.

Re : মাছৰ পোণা বিতৰণ

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰাই সুধিছে—

২৯। মাননীয় মীন বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) যোৱা ১৯৬৯ চনত গোলাঘাটৰ মীন বিভাগে সৰ্ব্বমঠ কিমান মাছৰ পোনা বিভিন্ন লোকৰ মাজত বিতৰণ কৰিলে ?

(খ) এই বছৰ এই বিভাগে বিতৰণ কৰা মাছৰ পোনাবোৰ কি কি জাতৰ আছিল ?

(গ) এই মাছৰ পোনা বোৰৰ শতকৰা নিৰানব্বৈটা পোনাই চেলেকনা আৰু এলেং জাতীয় মাছ বুলি ৰাইজে কৈছে, এই কথা সঁচানে ?

(ঘ) ডাঙৰ মাছৰ পোনা বুলি এনেকৈ এই সৰু জাতীয় পোনা ৰাইজৰ মাজত বিতৰণ কৰাৰ কাৰণ কি ?

(ঙ) ১৯৭০ চনত উক্ত বিভাগে পোনা বিচৰা সকলো লোককে পোনা নিদি কিছুমান বচা বচা লোককহে মাছৰ পোনা কথাটো সঁচানে ?

(চ) যদি সঁচা, তেন্তে ইয়াৰ কাৰণ কি ?

শ্ৰীমহেন্দ্ৰ নাথ হাজৰিকা (মীন বিভাগৰ মন্ত্ৰীয়ে) উত্তৰ দিছে :

২৯। (ক)—১৯৬৯ চনত সৰ্ব্বমুঠ ১,৩৭,৯৬০ টা ব্ৰহ্মপুত্ৰত ধৰা মাছৰ পোনা ২২১ জন লোকক ৰিতৰণ কৰা হৈছিল।

(খ)—নৈৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰা মাছৰ পোনা বিলাক মিহলি পোনা। সাধাৰণতে এই পোনা বিলাক ৰৌ, বাহু, ভাঙন, কুড়ি আদিৰ লগতে সৰু জাতীয় মাছও মিহলি আছিল।

(গ)—প্ৰকৃততে সেইটো সঁচা নহয়। মাছৰ পোনা দিয়াৰ আগতে ৰাইজক নৈৰ মিহলি মাছৰ পোনা দিয়া হৈছে বুলি কোৱা হৈছিল। আৰু কেচ্‌মেমতো মিহলি পোনা বুলি উল্লেখ থাকে। এই মিহলি নৈৰ পোনা বিলাক পুখুৰীত সোনকালে বাঢ়ে আৰু মিহলি খেতিৰ কাৰণে অতি উপযোগী।

(ঘ)—(খ) আৰু (গ) প্ৰশ্নৰ উত্তৰৰ পিচত এই প্ৰশ্ন নুঠে।

(ঙ)—এই কথা সঁচা নহয়। ১৯৭০-৭১ চনত কৃত্ৰিম প্ৰজননৰ দ্বাৰা উৎপাদন কৰা ৰৌ, মিৰিকা আৰু কমন কণি জাতীয় মুঠ ৬৯,৬৭১ টা পোনা ৰাইজৰ মাজত যোগান ধৰা হয়। চাহিদা আৰু যোগান

অনুপাতে কিছু কম বেছি হ'ব পাৰে।

চ) – (ঙ) প্ৰশ্নৰ উত্তৰৰ পিছত এই প্ৰশ্ন নুঠে।

Re : ROHA-CHAKLA-KOKILA ROAD

Shri Kandarpa Narayan Banikya asked :

30. Will the Minister, P. W. D. (R. & B.) be pleased to state—

(a) Whether Government has received a proposal from the local M.L.A., Abhayapuri to repair Roha-Chakla-Kokila Road under the Kokrajhar Division ?

(b) Whether this road will be extended upto the Kokila Bazar ?

(c) If so, when the said extension work will be started ?

Shri Altaf Hossain Mazumder [Minister, P. W. D. (R. & B.)] replied :

30 (a) – Yes.

(b) – There is no such proposal at present.

(c) – Does not arise.

ANNOUNCEMENT OF THE ASSEMBLY – A DELEGATION TO DAWKI REFUGEE CAMP

Mr. Speaker – A delegation consisting of the following

members will visit the refugee camp at Dawki on 30th April. As the gate at Umtyngar opens at 12 noon and closes at 12.10 P. M., the Members will have to start from Assemly Hostel positively at 11 A. M. sharp after having early lunch. Members are requested to be ready at the time fixed. The Minister-in-charge of Relief and Rehabilitation will accompany the delegation.

Name of Members

1. Shri Dharanidhar Choudhury
2. Shri Narayan Chandra Bhuyan
3. Dr. Bhumidhar Burman
4. Rani Manjula Devi
5. Smti. Lily Sengupta
6. Shri Rathindra Nath Sen
7. Shri Nakul Chandra Das
8. Shri Upendra Nath Sanatan
9. Shri Phani Bora
10. Shri Promode Gogoi
11. Shri Dulal Chandra Barua
12. Dr. Bhupen Hazarika
13. Shri Atul Goswmi
14. Shri Benoy Krishna Ghose
15. Shri Shamsul Huda

Shri Phani Bora will lead the delegation.

Shri Rathindra Nath Sen--Sir, may I make a sugges-

tion. It has already been decided that we are having a secret session. This is for the purpose of apprising the hon' Members of the House about the developments in the areas bordered by Pakistan territory particularly the areas where the maximum number of refugees are concentrated. It has been proposed to visit Dawki only, but there are two other places also – Karimganj and Dalu in Garo Hills – which are more vulnerable. My suggestion is that, Sir, instead of the whole group going there it may be formed into three groups of five members each with one Stenographer— one group to proceed Dawki, one group to Karimganj and the other group to Dalu in Garo Hills. If the group for Karimganj leaves in the forenoon tomorrow or even in the afternoon they will have the whole Saturday at their disposal to visit places and return to Shillong by Sunday and may prepare their report on Monday. May I submit it to you – that we may then discuss it in a secret session on Tuesday. Sir, there is another angle to this matter also. After a few days it will be extremely difficult to get any accommodation in any of the circuit Houses for the Members because in the meantime Military officers are being posted to borders and boarding in circuit Houses.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) – This cannot be discussed in the floor of the Assembly. This should better be discussed in the chamber.

Shri Dulal Chandra Barua – We may meet in the chamber after 12.30 P. M. There are certain difficulties for which visit to the other fronts had to be postponed. However, we may discuss it in the chamber.

Mr. Speaker – I will have a discussion about it with the leaders of the groups and the leader of House at 12. 30 P. M.

Now let us take up the grants.

VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS : DEMEND NOS. 1, 5 and 14

Shri Khamakhya Prasad Tripathy (Minister, Finance) – Sir, I move grant Nos. 1, 5 and 14.

Shri Sailen Medhi— I move the Cut motion.

Shri Dulal Chandra Barua—tax ৰ শিতানত কেইটামান move কৰি দিয়ক আৰু তাৰ ওপৰতেই আলোচনা হব। আমাৰ মাত্ৰ দুই জনেহে কব।

Shri Kamakhya Prasad Tipathy – এই তিনিটাই, নহয় জানো ?

*Shri Sailen Medhi – অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ এই ফালৰ পৰা যিটো কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰা হৈছে তাৰ সমৰ্থনত মই দুআষাৰ মান কওঁ।

আমাৰ কৰৰ শিতানত সদনত বিশেষ ভাৱে আলোচনা কৰিবলগীয়া হৈছে

*Speech not corrected

এই কাৰণেই যে এইবাৰৰ বাজেটত দেখিছো যে আমাৰ ৰাজ্যত এইবাৰ নতুনকৈ কোনো কৰৰ ব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই। আমাৰ বাজেটত যি ৪৪ কোটি টকা ঘাটি দেখিছো তাক পূৰণ কৰিবৰ কাৰণে কোনো ব্যৱস্থা চৰকাৰে এতিয়ালৈকে লব পৰা নাই। যিবিলাক অনাদায়ী কৰ আছে সেইবিলাক আদায় কৰাৰ ব্যৱস্থা অচিৰে লোৱা উচিত। অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭০-৭১ চনত আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে বাজেট বক্তৃতাত দেখুৱাইছিল যে—১৯৬৯-৭০ চনৰ বাজেটত প্ৰায় ৪ কোটিৰো অধিক টকা বাকী পৰি আছিল। তাৰ ভিতৰত Sale tex, Agriculture income tax আদিত ৪ কোটিৰো অধিক টকা অনাদায়ী কৰ আছিল। বিত্তমন্ত্ৰীয়ে এইবাৰৰ বাজেট বক্তৃতাত কৈছিল যে—অনাদায়ী কৰ সংগ্ৰহৰ ব্যৱস্থাটো বৰ অসন্তুষ জনক। ৩১-৩-৭০ লৈকে মুঠ অনাদায়ী কৰৰ পৰিমাণ আছিল ২ কোটি ১ লক্ষ ৫১,১৩৪ টকা আৰু অন্যান্য অনাদায়ী কৰৰ পৰিমাণ আছিল— ৫ কোটি, ৪০ লাখ, ৩৪,২৬৮ টকা। ইয়াৰ ভিতৰত ১ লাখ ৪৭,৪০৩ টকাৰ appeal চলি আছে আৰু ১ কোটি ২৭ লক্ষ ৫,৬৪০ টকা বাকী পৰি আছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ইতিমধ্যে অনাদায় কৰ আদায়ৰ ক্ষেত্ৰত অসম চৰকাৰে লোৱা ব্যৱস্থা সমূহৰ কাৰণে বাজেট অধিৱেশনত আমাৰ তৰফৰ পৰা বিভিন্ন ধৰণৰ কটু সমালোচনা কৰা হৈছে। সেই সম্পৰ্কে মই কেইটামান কথা উল্লেখ কৰিব খুজিছো। আমাৰ প্ৰদেশত ক্ৰমে অনাদায়ৰ কৰৰ সংখ্যা বাঢ়িহে গৈছে। আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীভূপেন হাজৰিকাই বিক্ৰীকৰ, চিনেমাৰ আমোদকৰ আদি ৰেহাই দিয়া সম্পৰ্কত সদনত উল্লেখ কৰিছিল। কিন্তু এতিয়াও সেই অৱস্থা চলি আছে। এতিয়া অমৰ চাৰ্কাচ বুলি এটা চাৰ্কাচ পাৰ্টিয়ে অসমত ঘূৰি ফুৰিছে। এওঁলোকৰ পৰা শতকৰা ৬০ ভাগ টেক্স আদায় কৰাৰ কথা আছিল কিন্তু আমাৰ ওপৰ মহলাৰ পৰা নিৰ্দ্দেশ দিয়াৰ কাৰণে এই কৰ শতকৰা ১২½ টকা হিচাৰে আদায় কৰা হৈছে। ফলত বহুত লক্ষ টকা এই চৰকাৰ পৰা বাদ পৰি গৈছে। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত মই বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

কৰ আদায় কৰ্বাৰ যি অসুবিধা সেই অসুবিধা এতিয়াও দূৰ কৰিব নোৱাৰাত বহুতো ব্যৱসায়ীয়ে কৰৰ পৰা ৰেহাই পাইছে। মই তাৰ কেইটামান উদাহৰণ দাঙি ধৰিব খুজিছো। গুৱাহাটীৰ আশে-পাশে ইটা ভাটা আছে তাৰ মালিক সকলে কৰ ফাকি দিয়াৰ কিছুমান নতুন ব্যৱস্থা হাতত লৈছে। তেওঁলোকৰ Voucher কোনো হিচাব নাই। খোলা বজাৰৰ পৰা সামগ্ৰী কিনাত হিচাব লৰলৈ টান হৈ পৰে। Labourer হিচাব নাই ইত্যাদি আৰু কিমান উৎপন্ন হয় তাৰো হিচাব নাথাকে। কৰ দিবৰ সময়ত তেওঁলোকে আহি আদালতত affidavit দিয়ে যে মোৰ এইবাৰ লোকচান, কৰ্মচাৰীক ইমান দৰ্মহা দিলো গতিকে মোক কৰ ৰেহাই দিব লাগে। কৰ বিষয়াসকলেও তাত পতিয়ন গৈ কৰ ৰেহাই দিলে ফলত আমাৰ লোকচান হয়। গতিকে এইবোৰৰ বিহীত ব্যৱস্থা হাতত লৰলৈ মই চৰকাৰক টানি অনুৰোধ কৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয় মই আগতে কৈ গৈছো আৰু বাজেট বক্তৃতাতো কৈছো যে আমাৰ বাণিজ্যৰ প্ৰসাৰ হোৱাৰ ফলত আৰু বাণিজ্যৰ কোনো হিচাব নথকাত কৰ আৰোপ কৰিব পৰা নাই। পাকিস্তান যুদ্ধৰ সময়ত Inland Water Transport বন্ধ হৈ যোৱাৰ ফলত RSN জাহাজ কোম্পানীয়ে আৰু মটৰ কোম্পানীৰ দ্বাৰা মাল কঢ়িওৱাৰ ফলত বোম্বে কলিকতাৰ পৰা মাল মটৰেৰে অহাৰ কাৰণে সংখ্যা অনুপাতে কমি যায়। ষ্টেচনৰ যি হিচাব লাগে সেই বস্তুৰ হিচাব নপোৱাত যিবিলাক মটৰ transport কোম্পানী গঠন হৈছে সেই কোম্পানী বিলাকৰ অফিচত খবৰ কৰিবলগীয়া হয়। কিন্তু বহুত ভুৱা কোম্পানী কৰাত গুদাম অফিচ নথকাত কৰ বিষয়া সকলে বিচাৰি নাপায়গৈ। নপোৱাৰ ফলত কি কি বস্তুত Sale tax লগোৱা হব Sale tax আদায় হব তাক কোনো টেক্স বিষয়াই জানিব নোৱাৰে। এইদৰে চোৰাং ভাৱে গুৱাহাটী বজাৰ বা অন্যান্য চহৰত কৰ ফাকিকৈ চলি আছে। গতিকে প্ৰত্যেক কোম্পানী register কৰি তাৰ গুদাম অফিচ যাতে জানিব পাৰে তাৰ ব্যৱস্থা আইন সঙ্গতভাৱে চৰকাৰে লোৱা উচিত। বিশেষকৈ আমাৰ যিবিলাক

অনাদায় কৰৰ Case Pending হৈ পৰি আছে তাৰ প্ৰতি যদি নজৰ নিদিয়ে তেন্তে কৰ আদায় কৰিব নোৱাৰে। এই সম্পৰ্কে ইতিমধ্যে সদনত বহুত সমালোচনা হৈছে। গতিকে যিটো কৰ বিভাগ তাক নতুনকৈ পুনৰ গঠন কৰা উচিত। ইয়াক revitalation নকৰিলে কৰ বিভাগে কাম হাতত লব নোৱাৰে। উদাহৰণ স্বৰূপে কৈছো— ব্যৱসায় বাঢ় যোৱাৰ কাৰণে কৰ ইন্সপেক্টৰৰ সংখ্যাও বাঢ়ি গৈছে। কৰ ইন্সপেক্টৰ বিলাকে বিভিন্ন কাৰবাৰ, City বাচ, জাহাজ ঘাট, ৰেলঘাটত ঘূৰি কৰৰ হিচাপ কৰিব লাগে। কৰ আদায় কৰা আইনৰ ১৭ ধাৰামতে প্ৰত্যেক assesions অফিচাৰে supdt. asses কৰি কৰ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিব লাগে আৰু ইন্সপে-ক্টৰে বিভিন্ন জাগা ঘূৰি ব্যৱস্থা বিলাক বিভাগক জনাব লাগে কিন্তু এই বিষয়ত প্ৰত্যেক Supdt. assessing অফিচাৰে আইনত দিয়া ক্ষমতাৰ অপব্যৱহাৰ কৰি ইন্সপেক্টৰ সকলক অফিচতে আৱদ্ধ কৰি ৰাখে আৰু ফলত তেওঁলোকে assession case বিলাকো শুনিব লাগে। ফলত এওঁলোক field ত যাব নোৱাৰে আৰু টেক্স collection কৰিব নোৱাৰে। আইন মতে ইন্সপেক্টৰে case শুনা আৰু assess কৰিব লগাটো আইন বিৰোধী কাম। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা যুক্তি দেখুৱাব যে ইন্সপেক্টৰে Supdt সকলক সহায় কৰি দিয়াটো গুৰুতৰ অপৰাধ নহয়। কিন্তু আইনমতে ইন্সপেক্টৰক assessing ক্ষমতা দিয়া হোৱা নাই। টেক্স কমিচনাৰে Supdt ক assessing power delegate কৰিছে আৰু Supdt এ ইন্সপেক্টৰক দিছে। কিন্তু যদি ইয়াৰ কাৰণে Court কাছাৰীত Challenge কৰিলে বিপদৰ সন্মুখীন হব লাগিব। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত ইন্সপেক্টৰ বাঢ়িছে কিন্তু তেওঁলোকৰ কাম Supdt হাত কৰাত কাম হোৱা নাই। গতিকে Supdt ৰ সংখ্যা বঢ়াব লাগে যাতে ইন্সপেক্টৰ সকলে field ত গৈ ব্যাপক ভাৱে অনুসন্ধান কাৰ্য্য চলাব পাৰে। তেতিয়া হলে আমি অনাদায়ী কৰ আদায়ৰ ক্ষেত্ৰত কাৰ্য্যকৰী হম। লগতে কৰ বিষয়া সকলৰ Jurisdiction ধৰি দিব লাগে যাতে ইজনৰ লগত সিজনৰ Clash নহয়।

এই ক্ষেত্ৰত আমি দেখিছো যে এই কৰ বিভাগত বহুত অভিযোগ আছে আৰু সেই অভিযোগ বিলাকৰ সত্যাসত্য আছে। কৰ বিভাগৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ অদল-বদল কৰাৰ ক্ষেত্ৰত Vigilance কমিচনাৰে দুৰ্নীতিৰ কথা আছে বুলি সন্দেহ কৰিছে। গতিকে এই অদল-বদলৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে যাতে সুব্যৱস্থা লয় সেইটো বিবেচনা কৰিব লগা কথা। কাৰণ সিদিনা আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীফণী বৰাই কৈছে যে গুৱাহাটীৰ Assisting Officer বৰুৱাই ৩/৪ লাখ টকাৰ অট্টালিকা সাজিছে। নিয়মমতে তিনি বছৰ একে ঠাইত থকাৰ পিচত বদলি কৰিব লাগে। কিন্তু তেওঁৰ কৰ বিভাগৰ মুৰব্বী সকল সম্বন্ধীয় হোৱাৰ কাৰণে তেওঁক গুৱাহাটীৰ পৰা আঁতৰোৱা নহল। অফিচাৰ জনৰ বিৰুদ্ধে দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ থকা স্বত্বেও তিনিবছৰৰ পিচতো গুৱাহাটীতে ৰখা হৈছে। গুৱাহাটীৰ ৰাইজৰ চকুৰ আগত এইবিলাক ঘটি থকাৰ কাৰণে ৰাইজে সন্দেহ কৰিছে যে এই অফিচাৰজনে ওপৰ মহলৰ সহযোগীতাত কিছুমান সুবিধা আদায় কৰি আছে। গতিকে এই দুৰ্নীতি আঁতৰাই ভৱিষ্যতৰ যিবিলাক অনাদায়ী কৰ আছে সেই বিলাক আদায় কৰাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে বিশেষ ব্যৱস্থা লব লাগে। যিবিলাক বাকী যায় কেচ আছে তাৰ খৰতকীয়া ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আইন সংশোধন কৰি হলেও বাকী যায় পৰিৱৰ্তনত পোণপটীয়া ব্যৱস্থা কৰিব পাৰে। ব্যৱসায়ীক বাধা দিবৰ কাৰণে Licence Cancel কৰিব পাৰে; এইদৰে কৰিলে অনাদায়ী কৰ আদায় কৰিব পাৰিব। নহলে ১০ বছৰ হৈ যোৱাৰ পিচত দেখা যায় সেই Company টো বদলি হৈ Share holder ৰ নাম বেলেগ হৈ যায়। গতিকে দুবছৰ যদি কৰ নিদিয়ে তেন্তে Licence Cancel কৰি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে আৰু প্ৰয়োজন হলে নতুন আইন প্ৰণয়ন কৰিব লাগিব। এইদৰে কৰিলে আমাৰ অসমৰ অৰ্থনৈতিক ভেটি উন্নত হব। এইখিনিকে কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri Promode Chandra Gogoi – অধ্যক্ষ মহোদয়, কৰ্তন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি মই কেইটামান কথা উল্লেখ কৰিব বিচাৰিছো। এইটো কথা

পৰিলক্ষিত হৈছে আৰু আমি ১৯৬৯ চনৰ Audit report ত পাইছো যে অসম চৰকাৰৰ ১৭ কোটি ৫৪ লাখ কৰ আদায় কৰিবলৈ বাকী আছে। ইয়াৰ ভিতৰত সকলোতকৈ বেছি হ'ল বিক্ৰি কৰ ৬ কোটি ৬০ লাখ টকা অনাদায়ী হৈ আছে। গতিকে এই কৰ কাটল সংগ্ৰহ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কৰ বিভাগ ব্যৰ্থ হৈছে। আমি দেখিছো যে আমাৰ সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজে যিসকলে ১০/১২ টকা খাজনা দিব নোৱাৰে, তেওঁলোকৰ কৰ আদায় কৰাৰ কাৰণে ঘৰ ক্ৰোক হয়, মালবস্তু লৈ আহে। এই ভাৱে সৰ্বসাধাৰণ ৰাইজৰ যিসকলৰ অৱস্থা বেয়া তেওঁলোকৰ পৰা কৰ কাটল সংগ্ৰহ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে কঠোৰ নীতি গ্ৰহণ কৰে. কিন্তু যিবিলাক অৱস্থাপন্ন লোক, প্ৰভাৱশালী লোক, তেওঁলোকৰ পৰা কৰ আদায় কৰাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে সদায় ব্যৰ্থতা দেখুৱাই আহিছে। কাৰণ এই বিক্ৰি কৰ ৬ কোটি ৬০ লাখ টকাৰ ভিতৰত এনেকুৱা লোক আছে যিসকল ব্যৱসায়ৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰভাৱশালী, ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰত প্ৰভাৱশালী, সেই লোকসকলৰ পৰা কৰ কাটল সংগ্ৰহ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ কৰ বিভাগ সম্পূৰ্ণৰূপে অকৃতকাৰ্য্য হৈছে। এই কথা মই জানো যে শিৱসাগৰত কিছুমান শাসক দলৰ প্ৰভাৱশালী লোক আছে, যিসকলৰ নামত বিক্ৰি কৰ ৩০/৪০ হেজাৰ টকা বাকী আছে। সেই লোকসকলৰ পৰা কৰ কাটল আদায় কৰাৰ কাৰণে কোনো ব্যৱস্থা এতিয়ালৈকে লোৱা নাই। আমি গম পাইছো যিবিলাক লোকৰ ১০ শতকৈ অধিক কৰ বাকী আছে, তেওঁলোকৰ ওপৰত বাকী জাৰি কেচ হয়। কিন্তু চৰকাৰৰ কিছুমান বিষয়াই চিলঙৰ পৰা সেই প্ৰভাৱশালী লোকসকলৰ ওপৰত হস্তক্ষেপ কৰে। গতিকে কৰ কাটল সংগ্ৰহ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰী বিভাগবোৰে এটা বৈষম্য মূলক আচৰণ প্ৰয়োগ কৰে। সেই কাৰণে মই কৰ বিচাৰিছো যে কৰ কাটল আদায় কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষকৈ আজি অৰ্থনৈতিক ভাৱে প্ৰভাৱশালী লোকসলকৰ আৰু ডাঙৰ ডাঙৰ ব্যৱসায়ী সকলৰ কোটি কোটি টকাৰ কৰ বাকী আছে। সেই কৰ সংগ্ৰহ কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰে তৎকালীন কঠোৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে।

আৰু এটা কথা মই এইখিনিতে কওঁ যে কৰ বিভাগৰ যিবিলাক কৰ্মচাৰী

আছে সেই কৰ্মচাৰী সকলৰ উপাৰ্জন আৰু সম্পত্তি কিমান আছে সেইটোৰ এটা তদন্ত কৰা প্ৰয়োজন। কাৰণ যিবিলাক বিক্ৰিকৰ বিভাগৰ inspectorক দেখিছোঁ তেওঁলোকৰ দৰমহা বোধকৰো ৩০০-৪০০ টকাতকৈ বেছি নহয়। কিন্তু সেইবিলাক অফিচাৰে দুই তিনি বছৰৰ ভিতৰত যিখিনি সম্পত্তি কৰিছে সেই সম্পত্তি হল কেবা লাখ টকাৰ ফলত ৰাজহ বিভাগৰ লোক-চান হৈছে। কাৰণ যিজনে ৫০ হেজাৰ কৰ দিব লাগে, অফিচাৰ বিলাকে তেওঁলোকৰ পৰা কিছু সুবিধা লৈ Assesment কৰি দিছে ১০ হেজাৰ টকা।

এই দৰে কৰ বিভাগত যিবিলাক কৰ্মচাৰী আছে তেওঁলোকৰ যি উপাৰ্জন, আয়, সম্পদ যোৱা কেইবছৰত কৰিছে তাৰ এটা তৎকালীন তদন্ত কৰা দৰ্কাৰ। আৰু কৰ সংগ্ৰহৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰী কৰ বিভাগৰ কৰ্মচাৰী বিলাকৰ ওপৰত চৰকাৰে যদি কঠোৰ ব্যৱস্থা নকৰে, তেতিয়া হলে কেৱল ১৭ কোটি টকা বাকী থকাই নহয় এইখিনি আইনগত ভাৱে বাকী আছে। আৰু এই কৰ্মচাৰী সকলৰ দুৰ্নীতিৰ কাৰণে মোৰ ধাৰণা মতে অন্ততঃ ৫০ কোটি টকা পাবলগীয়া আছে; কিন্তু আমি এইখিনি পোৱা নাই বা Assesment হোৱা নাই। কৰ বিভাগৰ কৰ্মচাৰীবিলাকৰ ওপৰত সেই কাৰণে চৰকাৰে কঠোৰ ব্যৱস্থা লৈ তেওঁলোকৰ সম্পত্তিৰ এটা তদন্ত কৰা দৰ্কাৰ আৰু যিবিলাকৰ উপাৰ্জনতকৈ অতিৰিক্ত সম্পদ চৰকাৰে পাব, সেই বিলাকৰ ওপৰত কঠোৰ ব্যৱস্থা লবলৈ মই দাবী কৰিছো।

আৰু এটা কথালৈ আমি লক্ষ্য ৰাখিব লাগিব যে কৰ সংগ্ৰহৰ কামটো চৰকাৰে নিতান্তই কৰিব লাগিব আৰু কৰৰ অবিহনে চৰকাৰ চলিব নোৱাৰে।

আৰু এটা কথালৈ মন কৰিব লাগে যে যি সকলৰ সম্পদ বেছি আছে তেওঁলোকৰ ওপৰত বেছি কৰ বঢ়াব লাগে আৰু যিসকল দুখীয়া সম্প্ৰদায় যাৰ কৰ দিবলৈ একোৱেই নাই তেওঁলোকৰ ওপৰত কৰ কমাব

লাগে। প্ৰয়োজন হলে কৰ নীতি সংশোধন কৰিব লাগে। এইখিনিকে কৈ মই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিলো।

Shri Govinda Kalita— অধ্যক্ষ মহোদয়, কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি কব খুজিছোঁ যে আমাৰ চৰকাৰে বিশেষকৈ বিক্ৰি কৰ আদায়ৰ ক্ষেত্ৰত সম্পূৰ্ণ ব্যৰ্থ হৈছে।

আজি বেছি ভাগ ব্যৱসায়ীয়ে বস্তু কিনিবলৈ গলে case memo নিদিয়ে। case memo নিদিলে কম দামত পায়, আৰু case memo বিচাৰিলে বেছি দাম লয়। এনে ধৰণে বেছিভাগ ক্ষেত্ৰত ব্যৱসায়ী সকলে Sale tax দিব নলগা ব্যৱস্থা কৰিছে। গতিকে চৰকাৰে এইটোৰ প্ৰতি চোকা নজৰ ৰাখিব লাগিব।

যি বিলাকে টকা জমা নিদিয়ে তেওঁলোকেই চৰকাৰৰ পৰা বেছি অনুগ্ৰহ পায়। Himatsinka ই কিমান লক্ষ টকা দিব লগা আছে তাৰ ঠিক নাই অথচ তেওঁৰেই সুবিধা পায়, Scooter আনিবলৈ তেওঁকেই সুবিধা দিয়া হয় অথচ তেওঁৰ বিপক্ষে টকা অনাদায়ৰ বহুতো case চলি আছে, এই হল অৱস্থা। আন ফালেদি finance tax বহুবাৰ পৰা কিমান tax আদায় কৰিছে আমাৰ ইয়াত তাৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। আজি কালি ব্যৱসায়ী সকলে বস্তু বুক নকৰে নিজৰ গাড়ীতে আধাবাটৰ পৰা বস্তু বিলাক আনে যাতে tax ৰ পৰা হাত সাৰিব পাৰে, গুৱাহাটীলৈ অহা বস্তু Nalbari ৰ পৰাই নিজৰ গাড়ীতে আনে। ৰাস্তাইদি Truck ৰে হে বেছি মাল আনে এই মালৰ কোনো হিচাব নাই, মই জনাত চৰকাৰে গৌৰীপুৰত এটা Check post বহুওৱা কথা আছিল। তাৰ কাৰণে officer য়ো নিয়োগ কৰা হল। আৰু বিভিন্ন কৰ্ম্মচাৰীও লোৱা হ'ল কিন্তু তেওঁলোকে এনেয়ে দৰমহা খাই বহি আছে কিন্তু গৌৰীপুৰত Check post নহল।

আৰু এটা কথা মই কব বিচাৰিছো যে tax আদায় কৰা কৰ্মচাৰী বঢ়াই গৈ আছে কাৰণ এটা উদাহৰণ স্বৰূপে মই কও যে অলপতে

আমাৰ চৰকাৰে এজন মজীদ নামৰ মানুহক যিজন আগতে Supdt of taxes আছিল তেওঁ Asst. Commissioner of Taxes (appeal) post promotion দি নিয়োগ কৰিলে। আজি ৬ মাহে তেওঁৰ কোনো কাম নাই। কাম কিয় নাই কও। কাৰণটো হল Sell tax আইনত এই post টোৰ উল্লেখ নাই আৰু তাৰ কাৰণে এই বিষয়াজনে কাম কৰিব পৰা নাই আৰু এটা কথা হৈছে আমাৰ চৰকাৰে যিবিলাক ব্যৱসায়ীক Raw materials ৰ Lisence দিলে সেইবিলাক Raw materials আমাৰ ইয়াত ব্যৱহাৰ নহয় কাৰণ সেই বিলাক Manufacture ব্যৱহাৰ কৰাৰ ব্যৱস্থা ইয়াত নাই, তদুপৰি Raw material ব্যৱহাৰ কৰিলে Sale tax Refund দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে কিন্তু আজিলৈকে কোনোবা মানুহক Refund দিছে নে মই জনাত কাকো দিয়া নাই। গতিকে কৰ পাৰো যিবিলাকক Manufacture কৰাৰ Permit দিছে সেই বিলাকে Raw material আমাৰ ইয়াত ব্যৱহাৰ কৰা নাই আৰু যদি কোনোবাই কৰিছে তেওঁলোকক Refund দিয়া নাই। গতিকে আপোনালোকেই অসমক শিল্পায়ন কৰাত বাধাৰ সৃষ্টি কৰিছে। আনফালৰ পৰা আৰু এটা কথা আইনত আছে সেইটো কথা হৈছে যে Sale tax আদায় দিয়া সকলক শতকৰা এটকাকৈ Rebate দিয়া হয় কিন্তু মই কব পাৰো কোনো মানুহকে এই Rebate দিয়া হোৱা নাই। সেই কাৰণেই আমি ধৰি লব পাৰো যে অসমত এজনো মানুহ নাই যি থিক মতে Sale tax দিছে। গতিকে মই এই ফালৰ পৰা কব খুজিছো যে আজি আমাৰ tax deptt. সম্পূর্ণৰূপে ব্যৰ্থ হৈছে। গতিকে মই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো।

*Dr. Bhupen Hazarika— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই থিখিনি কথা কব বিচাৰিছো আমাৰ সদস্য Sailen Medhi, Promod Gogoi দেউ, গোবিন্দ কলিতা ডাঙৰীয়াই বহলাই আলোচনা কৰিছে কিন্তু ৪ বছৰ একেবোৰ কথা কৈ থকা স্বত্বেও কাম একোকে হোৱা নাই, ৰাজনৈতিক দৃষ্টিকোণৰ পৰা চোৱাৰ কাৰণেই হয়তো এই ক্ষেত্ৰত দোষী কোনো মানুহকে আজিলৈকে শাস্তি দিয়া দেখা নাই আৰু অহা ৮ মাহৰ ভিতৰতে

অর্থাৎ এই বিধান সভাৰ কাল শেষ হোৱাৰ আগতেই কিমান মানুহক এই বিষয়ত শাস্তি দিয়া হৈছে তাৰ এটা হিচাব আমাক দিবনে ? Amusement tax চৰকাৰৰ এটা ডাঙৰ আয়। চিনেমাৰ টিকটত যি Stamp লগাব লাগে সেইটোও চিনেমা হলৰ মালিকে লগোৱাত গাফিলতি কৰে। কোনোবাই Hall কৰি দিয়ে আৰু সেই Hall তে চিনেমা প্ৰদৰ্শন কৰি সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজৰ পৰা ১.২৫ পইচাকৈ লোৱা হয় সাধাৰণ ৰাইজে ভাবে ১.২৫ পইচাই চিনেমা টিকটৰ দাম, কিন্তু টিকটত যিটো Stamp লগাব লাগে সেইটো প্ৰায় ভাগেই avoid কৰা দেখা গৈছে। আজি ৪ বছৰেই মই ২০ টা মান তপত প্ৰমাণ দিছো Sale tax Suptd য়ে Finance মন্ত্ৰী আৰু আমাৰ প্ৰাক্তন মুখ্যমন্ত্ৰীক এই কথাৰ প্ৰমাণ দিছিলো, Kelvin চিনেমাত নিজে গৈ টিকটত কাটি সেই টিকট Stamp নোলগোৱাৰ case মই নিজেই পুলিচক Effidavit ৰ সৈতে দিছিলো। এই কথা মই I. G. P. কো কৈছিলো। তেতিয়া চলিহা আৰু ত্ৰিপাঠী ডাঙৰীয়াক বৰ বিষণ্ন দেখা গৈছিল ।

গতিকে এই লেমেজালি বিলাক চৰকাৰে চাব লাগে। ২৫ পইচাৰ আমোদ কৰৰ ঠাইত ২৫ পইচা নিদিয়ে। সেইদৰে ৭৫ পইচাৰ ঠাইত ৫ পইচাৰ টিকট লগায়। যেতিয়া ধৰা পৰে তেতিয়া কয় যে সেই বিলাকৰ আঠা এৰাই গৈছে। আকৌ কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত কয় ট্ৰেজাৰীয়ে টিকট দিব পৰা নাই। ট্ৰেজাৰীয়ে দিব নোৱাৰাটো এটা দুখৰ কথা। কিন্তু শতকৰা ৯০ ভাগ ক্ষেত্ৰত মালিক সকলৰ গাত দোষ। মই কব খুজিছো যি সকলে ছবি কৰে সেই ছবিয়ে বহুত টকা আনে। কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোকক সোধা যায় যেনে ধৰক ৰাইজকে সুধিছো যে অমুক ছবিখন কিমান দিন চলিল। তেতিয়া তেওঁ কব যে মাত্ৰ কেই দিন মানহে চলিল। এই দৰেই ছবি ঘৰৰ মালিক সকলে Producer, distributor আদিক ফাকি দিয়ে। তেওঁলোকে কয় "এতনা দিন চলা থা, এতনা tax মিলা থা এতনা বিক্ৰী হোৱা থা"।

*Speech not corrected.

Shri Kamakhya Prasad Tripathy—Distributor বিলাকে হিচাপ নেৰাখে নেকি ?

Dr. Bhupen Hazarika— এতিয়া আমি কিছুমান কথা ৰাইজক শিকাব লগীয়া হৈছে। আৰু কিছুমান নিজেও জানিছে—কিছুমান চিনেমা হলত লিখা আছে— "টিকট দেখকে লেনা" অৰ্থাৎ টিকট চাইহে লব। ৰাতিপুৱাই Advance Booking কৰে কিন্তু তাত এখন সাধাৰণ নীলা কাগজ লিখি দিয়ে আৰু সেইখন কাগজ লৈয়ে চিনেমা চায়। ইয়াৰ ফলত Producer বা State exchequer বা distributor এ পইচা নাপাই। এই সম্পৰ্কত পঞ্জ মেচিন ব্যৱহাৰৰ কৰাৰ কথা আছিল কিন্তু সেই টোৰ এতিয়াও ব্যৱহাৰ হোৱা নাই। বিত্তমন্ত্ৰীৰ হাতৰ পৰা বহুতো টকা এৰাই গৈছে। গতিকে মই এই পৰামৰ্শই আগবঢ়াব খুজিছো যে ডাঙৰ ডাঙৰ কাগজ বিলাকৰ দ্বাৰা সতৰ্ক কৰি দিব লাগে যে আমোদ কৰৰ টিকট নাথাকিলে পুলিচত খবৰ দিব লাগে— যদি সেইটো নকৰে আৰু আমাৰ অভিযোগ বিলাকো যদি চৰকাৰে বিবেচনা নকৰে তেতিয়া হলে ৰাইজে চিনেমা হলৰ আগত আৰু বিত্তমন্ত্ৰীৰ আগত বিক্ষুভ প্ৰদৰ্শন কৰিব। আৰু ৰাইজে বিচাৰ কৰিব। দেখা গৈছে যে চিনেমা হলৰ মালিক বিলাক ৰাজনৈতিক ভাবে প্ৰতিপত্তিশালী হৈ উঠিছে বিশেষকৈ নিৰ্ব্বাচনৰ আগে আগে। গতিকে এই দোষত যি দোষী সেই সকলক ধৰি শাস্তি বিহাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

আমোদ কৰ ৰেহাইৰ ক্ষেত্ৰত এটা কথা আছে যে গোটেই ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰতে অসমত ই অতি সহজে আমোদ কৰ ৰেহাই পাই। বোম্বাইত কোৱা শুনা যায়— "বহুত সস্তেনে আচাম মে আমোদ কৰ Free মিলতা হে"। আৰু ১৫-২০ হেজাৰ টকা খৰছ কৰিলেই অসমত Tax free পোৱা যায়।

আমন ছবিখনত দুই মাহৰ পিচত Tax free বন্ধ কৰা হৈছে। আৰাধনাত Tax free নিদিলে। অৱশ্যে হকিকৎ মুকুণ্ড আদিৰ দৰে শিক্ষামূলক ছবিত আমোদ কৰ ৰেহাই দিয়া উচিত। গতিকে মই এইটো

কথা কও যে অলপ সতর্ক হলে ভাল হয়। আৰু এই সতর্ক হবৰ কাৰণে এইখিনি কথা কৈয়ে মই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিলো।

Shri Lakshyadhar Choudhury— অধ্যক্ষ মহোদয়, মই চমুকৈ কেইটামান কথা কওঁ। আমাৰ অসমত বস্তুৰ মূল্য অনুসন্ধান কৰি পোৱা গল যে আমাৰ অসমত এটা Central tax বিভাগ আছে। এই Central tax বিভাগৰ কিছুমান C Form Central tax আছে। এই বিলাক Dealer বিলাকক দিয়ে। এই ধৰণৰ ফৰ্ম একোটা বহীত ১৫ খনকৈ পাত অৰ্থাৎ form থাকে। আৰু কৰবাত দৰ্খাস্ত কৰিব লগীয়া হলে এই form বিলাক ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। এই ফৰ্মবিলাকত দৰ্খাস্ত কৰিলে শতকৰা ৩½ কৈ দিব লাগে—আৰু যদি এই ফৰ্মত দৰ্খাস্ত নকৰে তেনেহলে ১২½% কৈ Tax দিব লাগে। সাধাৰণতে আমাৰ যি সকল সৎ ব্যৱসায়ী আছে সেই সকলে এই ফৰ্ম বিলাক নাপায়। আমাৰ গুৱাহাটীতে যি সকল সৎ বুলি সুনাম আছে সেই সকলে এই ফৰ্ম নাপাই ১২½% ভৰি দৰ্খাস্ত দিব লাগে। আৰু এই পইচা বিলাক Central এ পায়। এই ১২½% কৈ ভৰি ফৰ্ম আনিব লগীয়া হোৱাৰ কাৰণেই কিছুমান বস্তুৰ দাম বাঢ়ি যায়। আৰু এই বস্তু বিলাকৰ দাম কমাবলৈ হলে যাক যিমানেই ফৰ্ম লাগে সিমানেই দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এই সম্পৰ্কত তেওঁলোকক কলে কয় যে তেওলোকে ফৰ্ম নোপোৱাৰ কাৰণেই বস্তুৰ দাম বঢ়াবলৈ বাধ্য হয়। আৰু তেওঁলোকে পূজাৰ চান্দা আদি বেছিকৈ দিয়াৰ বাহিৰেও নিৰ্ব্বাচন সংক্ৰান্তটো বেচিকৈ চান্দা আদি দিবলগীয়া হয়। আমাৰ চৌধুৰী দেৱৰ D.T.O, বিলাকেও এই ধৰণেৰে দিবলগীয়া হয়।

D.T.O. সকলে কয় যে, নিৰ্ব্বাচনৰ সময় হলে পইচা দিব লাগে। সাহিত্য সভা, কংগ্ৰেছ সভা হলে পইচা তুলি দিব লাগে। যিবিলাকে পইচা তুলি দিব লাগে সেইবিলাকে সময়মতে টেক্স আদায় কৰিবলৈ লাজ লাগে। এনে ধৰণৰ ৰাজনৈতিক কামত বিভাগৰ মূৰব্বীজনক চান্দা তুলিবলৈ দিব নালাগে।

Shri Kamakhaya Prasad Tripathy – Finance Deptt ৰ কোনো বিষয়াক চান্দা তুলিবলৈ নিৰ্দ্দেশ দিয়া হোৱা নাই।

Shri Lakhyadhar Choudhury— অফিচিয়েল নিৰ্দ্দেশ দিয়াৰ কথা কোৱা নাই। চান্দা তেওঁলোকেই তোলে কাৰণ চান্দা দিব নোৱাৰিলে তেওঁলোক Transfer হব। গতিকে দেখা যায় আজিকালি অনুষ্ঠান বিলাকত এজোকন Chief Patron থাকে। শিলঙৰ বিহু কমিটিত দেখিলো যে মন্ত্ৰীৰ নামহে বেছি যিসকলে বুকত কুঠাৰ মাৰি দিলেও বিহু নাচৰ কথাকে লও গাকে লৰাব নোৱাৰে। গতিকে C. Central Sale tax form Register Dealer সকলক দিব লাগে। ধৰক গুৱাহাটীত এটা ঘড়ি ১৪৫ টকাত বন্ধু হিচাবেহে আপোনাক দিব পাৰে অথচ যিটোৰ দাম কলিকতাত ১00·০০ টকা। আনক দিলে ১০৫·00 টকাত দিব। গতিকে Central Sale tax form নোপোৱাৰ বাবে এনে হৈছে। গতিকে তেওঁলোকক সময়মতে form দিবলৈ কৈ মই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰিছো।

Shri Kamakhya Prasad Tripathy (Minister) — Sir, I am very thankful to the hon. members for giving stress on the necessity of realising the arrear sales tax as quickly as possible and for correcting the procedure which are very necessary so that in future collection might be adequately made. It my be remembered that the difficulty with regard to collections has arisen, as one member rightly said, after the closer of the river route. The goods to Assam used to come partly by railways and parly by steamer. After the steamer service was closed it was expected that nearly 50 percent of the goods will not be coming. But suddenly this has switchedover to road transport. The main road from Calcutta to Assam has been streamlined,

excepting for a bridge at Farakka and Moniharighat and the road is entirely tarmacadam from Calcutta to Ledo. Now Farakka barrage is coming into operation in September or October and in that case the trucks from Calcutta will be able to move without any intermediate handling to any part in Assam. This advantage has gradually diverted this traffic from steamer to road. This has not only diverted the steamer traffic but also diverted the transfer of railway transport because it is found that the trucks deliver the goods at the godown. The train delivers goods at the station and from station we are to take it back and the extra trouble is colossal in nature. The gradual diversion of this traffic has been one of the cardinal feature which has completely changed the procedure. It is very necessary, therefore to be able to track the trucks, to locate the deliveries for this purpose. We have opened ckeck gates at Bengal border which Shri Kalita has referred. Now, it is found that the trucks coming from Calcutta deliver goods on the way with the result that often it comes to other than indicated question. So, we are now thinking of connecting the check gates with teleprinter system. If we have...

Shri Rathindranath Sen—The Tripura State is tax free and most of the merchants take the advantage of carrying the goods to Dharmanagar and thereby our consumers are cheated in one side and on the other the Govt. is not any getting tax out of it.

Shri Kamakhya Prasad Tripathy - That is also true. Not merely Dharmangar but they carry good to Dimapur in Nagaland.

Shri Govinda Chandra Kalita– গৌৰীপুৰত চেক্পোষ্ট হ'লনে নাই ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathy – We have already setup a check gate at the Bengal border. But as I was saying to make it more effective it must be connected with teleprinters. If a tele-printer system is there then we will be able to know about the number of trucks coming and what goods they are delivering in which places.

Shri Govinda Kalita— সেই চেক্ প'ষ্ট হৈছেনে নাই ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathy – সেই চেক্ প'ষ্ট এবছৰৰ আগতেই হৈ গ'ল। This is why we are thing to introduce teleprinter system. Now, as soon as they are able to locate the trucks movement the possibility of better control on the deliveries will be there. Second, difficulty is that our office works from 10 to 4. But all the deliveries are made outside the office hours and I find that there is no system to work outside the office hours. Now, if we distribute the work shiftwise then work can go on all round the clock. There may be three shifts one in the morning. one in the day time and one in the evening. If we can have these three shifts then we will be able to check it.

So far as Inspectors are concerned they are tied down with the office work with the result that they are not in a position to work in the field. I am looking into this matter how they can be relieved from Office work to field work so that they can devote in the field. Another thing we are thinking to form a squad with the Commissioner. This squad will carry out test checks.

Without giving prior information it goes to towns and carries out test checks and in this way it tries to detect evasion, and as a result of this method it has been possible to improve our collection to some extent. Only the other day, while replying to the Budget debate I pointed out how the collection of arrears has improved and the present collection has improved. But mere detection is no remedy and so, this House will remember, we sometime back passed a legislation providing penal interest. That means, if a person does not pay within six months an interest at the rate of 6% is levied, if he does not pay within 9 months, interest at the rate of 9% is levied and if he does not pay within 12 months interest at the rate of 24% is levied. Shri Kalita has asked, 'you have a provision of giving 1% rebate. Has any body demanded rebate ?' I agree it is not worthwhile to ask for 1% rebate because a man utilising Government money in three months will earn much more than that and therefore this rebate does not in-

terest him in the least. They carry on their business with the Government money and it is for this reason we have made a penal provision and by this method we expect that so far as the current collection is concerned, the position will improve. But in matters of taxation there is no single method whereby you can get all the things you want; there should be several methods.

So far as brick kilns are concerned, certain suggestions have been made by Shri Medhi and we will examine what can be done.

Shri Dulal Chandra Barua—We have got information from a reliable source that generally the Inspectors are not made assessing officers as per law but they are deputed by the Superintendent of Taxes. Unless they are authorised by law to make assessments, it is difficult for the Inspectors to work. Therefore, there is a lecunae for which in many cases Government have lost the revenue. Will Government consider amending the rules or ask the Superintendent to go and to the assessment himself?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—This point has been represented by the Inspectors also when they met me in a deputation. They said that they should be either free from the duty of assessment or they should be given the power of Assessment. This point is being examined.

It is true that so far as the transfers are concerned, this has become a matter of enquiry by the Vigilance Commissioner and therefore we have become careful about this matter. I do not know how Shri Barua was there for three years and I will see what can be done in this matter.

With regard to brick kiln Shri Medh's suggestion is a good one and we shall look into it. I do not think an affidavit is edequate at all and I think something has got to be done. I think somebody has found out a device to protect both the assessor and assessee. I think this is a very interesting development and this must be looked into.

Now, so far as the penal provision is concerned, I think it has not yet began to operate because it was passed only very recently and the full implementation of the provision has not been there. After sometime we will know whether the penal provision is adequate or not.

Now, whether the income and wealth of the officers can be detected, my information is that all the properties are not made in the name of the officers; they are made in the name of their dependants, and therefore, it is not very easy to catch them very easily.

So far as the officers collecting funds for any

political party or for any political activity is concerned, we have strict rules and orders that no tax officer shall collect any fund for any political party and therefore if any officer is found collecting funds and that officer belongs to the Tax Department, the hon. Members can easily bring it to the notice of the Minister and he will take up the matter. The Tax officers are precluded from collecting any fund whatsoever.

With regard to the draw back amount, the amount that we have given is a very small amount, only Rs. 14,000 or so. Draw back is essentially intended to give to the manufacturers; it is not intended to give to the traders. But I found that there is a lacuna because whether one is a manufacturer or not, that can be known only by the Industries Department. Therefore, the Industries Department should certify that so and so is a maufacturer and then only Tax Deptt., should give a rebate. The other day I made an enquiry and found that the Industries Department does not certify the cases. So, I have passed an order that the Tax Department shall not consider any application unless it is recommended by the Industries Department. They must say that so manufatures such and such things.

Shri Govind Kalita –Industry য়ে Rebate দিয়া নিয়ম নাই নেকি ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi– এতিয়ালৈকে দিয়া নিয়ম

নাছিল। যেতিয়া manufacture ৰে দৰখাস্ত দিব – Tax অফিচাৰে enquiry কৰিব আৰু manufacturer Rebate দিব। ১৪ হাজাৰ দিছে।

Shri Govinda Kalita—কিমান দিছে। দিছে জানো ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— ১৪ হাজাৰ। তেওঁলোকে বহুত demand কৰিছিল কিন্তু তেওঁলোকক ১৪ হাজাৰ দিছে। টকা পোৱা বুলি যিটো ধাৰণা সেইটো নহয়।

Shri Atul Chandra Goswami—পাব লাগিছিল; কিন্তু কম পাইছে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi – Amusement Tax ৰ নিয়ম আছে। Stamp লগাব লাগে। ডঃ হাজৰিকাই যিটো Case দিছিল তাত কৈছে কোনো Step লোৱা নাই। পুলিচক অনুসন্ধানৰ বাবে Case টো দিয়া হৈছিল।

Shri Dulal Chandra Barua – Case টো দিছিল; কিন্তু Deptt.ৰ কাৰণে শাস্তি নহল।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— শাস্তি হবলৈ হলে আদালতত প্ৰমাণ দিব লাগিব। প্ৰমাণ নহলে খালাচ পাব। Evidence ৰ ওপৰত Case টো নিৰ্ভৰ কৰে। যি ব্যক্তিয়ে সাক্ষী দিয়ে তেওঁ যদি ভুলকৈ সাক্ষী দিয়ে তেন্তে প্ৰমাণিত নহয়। তেনেকুৱা বহুত Case খালাচ হৈছে। মাননীয় সদস্য সকলে ভাবিব পাৰে Tax officer আৰু আচামী Pact হৈ যায়, এই কথাবিলাক প্ৰমাণিত নহয়। যেতিয়ালৈকে কথাবিলাক প্ৰমাণিত নহয়, তেতিয়ালৈকে আদালতে কেতিয়াও শাস্তি বিহিব নোৱাৰে। এতিয়া সেই কাৰণে amusement Tax আদায় কৰিবৰ কাৰণে অন্য কিবা উপায় কৰিব পাৰিনে নোৱাৰি সেই বিষয়ে যত্ন কৰিছো। House owner বিলাকে কিমান টকা পাইছে আৰু amuse-

ment Tax কিমান হব আৰু কিমান টকা আত্মসাৎ কৰিছে সেইটো কোৱা টান। গতিকে তাৰ কাৰণে এটা Punch machine News reel বিলাক কিমান মানুহে চালে, Govt. of India ৰ এটা estimate আছে। এই News reel চোৱা দৰ্শকৰ সংখ্যাৰ দ্বাৰা নিৰ্ণয় কৰিবলৈ লব পাৰিনে নাই তাক চিন্তা কৰা হৈছে। কিন্তু ইয়াতো আপত্তি ওলাইছে। সেই কাৰণে কথাটো বিবেচনাধীন হৈ আছে। সেইটো কেনেকৈ দুৰ কৰিব পৰা যায় তাৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছো।

Shri Dulal Chandra Barua – গোলমালৰ প্ৰশ্ন কৰিছে; কিন্তু Audit report ত লিখিছে—

"In December 1968, Government sanctioned remission of sales-tax of Rs. 1.44 lakhs due from an assessee for the period from March 1958 to December 1967 on the condition that the assessee would pay sales-tax due for 1968 and onwards regularly."
(Audit Report 1970 p. 47, item 45)

এইটো কি কাৰণে কৰা হৈছে ?

" The assessing officer stated in January 1969 that clarification rebarding taxability of the item was obtained from the Commissioner of Taxes only in May 1968 and that he had no instruction to re-open the past cases."

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— সৰ্থেবাৰী বেল মেটেল Society এ বহুত বছৰৰ Tax দিব লগা আছে, দিব পৰা নাই। ১২ বছৰৰ এক পইচা Tax দিব পৰা নাই।

Shri Dulal Chandra Barua—যদি সৰ্থেবাৰীৰ হয়, তেন্তে detail

কিয় নাপালো।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi – মাননীয় সদস্যই সোধাৰ কাৰণেহে মই কৈছো– আৰু মই খবৰ কৰিছিলো যে তাত ১২ বছৰৰ পৰা সথেৰ্বাৰীয়ে টকা দিয়া নাই। অন্য কিমান ব্যৱসায়ীয়ে টকা দিয়া নাই সেইটোৰ হিচাব পোৱা নাই। গতিকে Amusement tax ৰ বিষয়ে যিটো সমস্যা ওলাইছে সেইটো সমস্যা Dr. Hazarika হে বুজাই দিব পাৰিব।

এতিয়া আমাৰ Tax আদায় কৰাৰ যিটো পথ সেইটোত কিছুমান অসুবিধা হৈছে কাৰণে কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই। গতিকে Dr. Hazarika দেৱক সুধিব বিচাৰিছো যে যি বিলাক News Reel আছে, সেইটোত কিমান দৰ্শকে চালে তাৰ এটা Figure ভাৰত চৰকাৰলৈ যায় আৰু সেই Figure ৰ ওপৰত Base কৰিহে আমি Tax লব পাৰো নে নোৱাৰো ? That figure is always higher than the figure we are getting. আজি কেইবা বছৰৰ হিচাবত দেখা গৈছে যে— ভাৰত চৰকাৰলৈ যিটো হিচাব যায় সেইটো Those the number of people who were shown according to stamp.

Dr. Bhupen Hazarika – News-reels are tagged with the feature film.

এইটো ভুল। কাৰণ একেজন মানুহে News-Reel আৰু চিনেমা চাবও পাৰে আৰু এটাক চায়েই আনটো বাদ দিবও পাৰে। গতিকে ইটোৰ লগত আনটোৰ কোনো সম্বন্ধ নাই।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— সেইটো হলেও যি Figure দিয়ে সেইমতেহে টকা লব পাৰে। এতিয়া যিটো Figure দিছে, সেইটোত বেছি টকা নাপাও।

এতিয়া পদ্ধতিটো হল যে Stamp নোহোৱাকৈ চলাব নোৱাৰে।

আৰু এই সংখ্যাটোৰ ওপৰত Base কৰিয়েই Tax লোৱাটো হয়।

প্ৰকৃতাত যিবিলাকে Ticket কিনে তেওঁলোকে যদি এই Stampটো Check নকৰে তেনেহলে ধৰিবৰ আন উপায় নাই। আৰু Officer ৰ লগতো যদি pact হৈ যায়, তেতিয়াও ধৰিবৰ উপায় নাই। কাৰণ দৰ্শক সকলেতো এই বিষয়ত কোনো interest নলয়। গতিকে অন্য একো উপায় নাই।

এই অৱস্থাত কিমান টিকট বিক্ৰী হৈছে তাক নিৰ্ণয় কৰা সম্ভৱ নহয়। অন্যান্য State ত চেষ্টা চলাইছিল কিন্তু তাতো বিশেষ ফল নাপালে। বেলেগ বেলেগ ৰাজ্যত বেলেগ বেলেগ ব্যৱস্থা আছে।

Dr. Bhupen Hazarika—৩ মাহ মান বাতৰি কাকতত instructiton দিলেই মানুহৰ মাজত সজাগতা আহিব।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— মানুহে চিনেমা চাবলৈ আহে আনন্দৰ কাৰণে তেওঁলোকে কিবা মামলা মোকদমা কৰিবলৈ চিনেমা চাবলৈ যাবনে ?

Shri Sailen Medhi—বিত্তমন্ত্ৰী এনেকৈ নিৰাশ হলে কেনেকৈ হব ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—মই নিৰাশ হোৱা নাই। ডাক্তৰ হাজৰিকাই এটা case দিছিল কিন্তু সেইটো establish কৰিব পৰা নগল। আদালতে খালাচ দিলে আমি কি কৰিব পাৰো।

Shri Atul Chandra Goswami— কাগজত দিয়াৰ পৰিৱৰ্তে, এখন Documentary কৰি টিকট লগোৱা আছে নে নাই সেইটো চাবলৈ ৰাইজক যদি বুজোৱা হয় তেনেহলেও হয়তো কিছু সুফল আশা কৰিব পাৰি।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—তেতিয়া সময় নষ্ট হৈছে

বুলি মানুহে চিঞৰ বাখৰ লগাব।

Shri Dulal Chandra Barua— বিত্তমন্ত্ৰীয়ে কিয়নো Negative approach লৈছিল কব নোৱাৰো।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi — বেচি tax পোৱাৰ কাৰণে Psychological Test কৰাটো প্ৰয়োজন, আমি যি আলোচনা কৰিছো সেইটো এটা important discussion. এগৰাকী সদস্যই Slide দিয়াৰ কথা কৈছে আমি চৰকাৰৰ ফালৰ পৰাই Slide দিব পাৰো। লক্ষ্য চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে Central Sale tax ৰ form নাইকীয়া হৈছে কাৰণে tax আদায় হোৱা নাই আৰু Tax দিয়া মানুহেও Rebate নাপায়, কিন্তু এনেকুৱা আপত্তি মোলৈ অহা নাই। কিন্তু সাধাৰণতে ৰাজ্যিক Sale-tax যদি central Sale tax Rate বেছি হৈছে হয় তেনেহলে central sale tax aply নকৰে, গতিকে এই কথাবিলাক অনুসন্ধান কৰি চাম।

Shri Govinda Kalita - আমাৰ Sale-tax act বা Rule ত কোনো provision নথকাৰ কাৰণে মজীদ নামৰ মানুহৰ মানুহজনক asstt. Commissior (appeal) promotion দিয়াত তেওঁ এঁকো কাম কৰিব পৰা নাই। গতিকে তেওঁক বহাই ৰখাৰ কাৰণ কি ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi - এতিয়া ২টা প্ৰশ্ন উঠিছে— এটা হৈছে Appeal ত Provision act ত আছে নে নাই আৰু মজীদৰ কাম কৰিবৰ কাৰণে কোনো Power দিয়া হৈছে নে নাই ? আমি act ত Provision কৰিছোৱেই আৰু মজীদকো Power দিয়াৰ ব্যৱস্থা হব। কিন্তু act খন আগতেই ammend কৰা হৈছে।

Mr. Speaker – Cut motions under grants 1, 5 and 14 are put together. (The Cut Motions are lost). The grants are passed.

মঞ্জুৰী নং ১-১৯৭২ চনৰ ৩১ মাৰ্চত শেষ হব লগীয়া বছৰটোৰ কাল ছোৱাত "৪—নিগম কৰৰ বাহিৰে অন্যান্য আয় কৰ" শিতানৰ প্ৰশাসনৰ ক্ষেত্ৰত ব্যয় বহন কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয় ১,০১,৪০০ টকাৰ কাৰণে ভাৰপ্ৰাপ্ত মন্ত্ৰীক ৭৬,১০০ টকা মঞ্জুৰ কৰা হওক।

মঞ্জুৰী নং ৫—১৯৭২ চনৰ ৩১ মাৰ্চত শেষ হবলগীয়া বছৰটোৰ কালছোৱাত "১২ - বিক্ৰী কৰ আৰু ১৩ অন্যান্য কৰ আৰু শুল্ক" শিতানৰ প্ৰশাসনৰ ক্ষেত্ৰত ব্যয় বহন কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয় ৩১,৪৬,২০০ টকাৰ কাৰণে ভাৰপ্ৰাপ্ত মন্ত্ৰীক ২৩,৫৯,৯০০ টকা মঞ্জুৰ কৰা হওক।

মঞ্জুৰী নং ১৪ – ১৯৭২ চনৰ ৩১ মাৰ্চত শেষ হবলগীয়া বছৰটোৰ কাল ছোৱাত "১৯—সাধাৰণ প্ৰশাসন - V – স্থানীয় নিধি, হিচাপ পৰীক্ষা কৰ্মচাৰী আৰু হিচাব বিষয়া," শিতানৰ প্ৰশাসনৰ ক্ষেত্ৰত ব্যয় বহন কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয় ১৩,৯৬,৪০০ টকাৰ কাৰণে ভাৰপ্ৰাপ্ত মন্ত্ৰীক ১০,৪৭,৩০০ টকা মঞ্জুৰ কৰা হওক ?

ADJOURNMENT

The House then assembled for lunch till 2 p.m.

(The House reassemble after launch at 2 p.m. with Mr. Speaker in the Chair.)

DELEGATION TO VISIT REFUGEE CAMPS OF DAWKI AND KARIMGANGJ.

Mr. Speaker – I called a meeting of the Leaders in my Chamber today (29.4.71) at 12-30 p.m. to finalise the arrangements for visit to the borders by a delega-

tion of this House. It was decided that the delegation would be divided into two teams, one for Dawki and the other for Karimganj. The two teams will consist of the following Members :

For DAWKI

1. Shri Phani Bora – Leader
2. Dr. Bhumidhar Barman, MLA
3. Shri Dharanidhar Choudhury, MLA
4. Shri Narayan Chandra Bhuyan, MLA
5. Shri Benoy Krishna Ghose, MLA
6. Shri Upendra Nath Sanatan, MLA
7. Rani Manjula Devi, MLA

For KARIMGANJ

1. Shri Dulal Chandra Barua - Leader
2. Dr. Bhupen Hazarika, MLA
3. Shri Promode Chandra Gogoi, MLA
4. Shri Nakul Chandra Das, MLA
5. Shri Rothindra Nath Sen, MLA
6. Shrimati Lily Sen Gupta, MLA
7. Shri Atul Chandra Goswmi, MLA
8. M. Shamsul Huda, MLA
9. Shri Matilal Kanoo, MLA

The delegation for Dawki will be required to start from Assembly Hostels at 11 A. M sharp on 30th April. Minister i/c of Relief & Rehabilitation will accompany the delegation.

The delegation for Karimganj will be required to start from Assembly Hostels at 11.30 A.M. on 30th April. Minister P.W.D. (R&B) and State Minister Relief & Rehabilitation will accompany the delegation.

DEMAND NO. 18

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance)— Sir, I move grant No. 18.

Mr. Speaker – প্ৰশ্নটো হৈছে ১৯৭২ চনৰ ৩১ মাৰ্চত শেষ হবলগীয়া বছৰটোৰ কালছোৱাত “২৬ – বিবিধ বিভাগ – I – ৰাষ্ট্ৰীয় সঞ্চয় সংগঠন” শিতানৰ প্ৰশাসনৰ ক্ষেত্ৰত ব্যয় বহন কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয় ১,০৭,০০০ টকাৰ কাৰণে ভাৰপ্ৰাপ্ত মন্ত্ৰীক ৮০,৩০০ টকা মঞ্জুৰ কৰা হওক ।

(মঞ্জুৰীটো গৃহীত হয়)

DEMAND NOS. 40, 41, 42 AND 43

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance)— Mr. Speaker, Sir, I move Demand Nos. 40, 41, 42 and 43 together.

Mr. Speaker – The cut motion may be moved.

*Shri Dulal Chandra Barua – While moving my cut motions under these heads I want to make certain observations. That, if seems, we do not get ample

* Speech not corrected.

scope earlier to discuss these heads for want of time. But now-a-days to my mind these heads are becoming very much important, which directly concern about the future economic and political implications in it. Sir, to-day it is the need of hour that we are to see that local youths are employeed in different private and public sectors. In the plan which has been prepared (drafts plan) the scope for employment avenues is only seven lakhs, where-as our total unemployeed youths, as reported by the Statistical Department, become nearly 13 lakhs and there are also bag log from the First Five Year Plan. If this is accounted for it will come nearly 18 lakhs. We do not find any sort of assurances or any clear indications in the speeches of the Finance Minister nor in the Governor Speech about the definite policy under the opening future employment for the local youths. Sir, in this context, I must submit that these departments or the Labour or Employment Deptt. must have the co-ordination between Industries and Education Department. Now, we are producing boys from the colleges and from the Schools or from the Training Centres without any definite plan and programme where there to be utilised and absorbed. Now, nearly 80% of the boys from the Industrial Training Institutes of Assam are remaining unployeed and nearly 56% of the qualified Subordinate Engieer and other trained boys from polytechniques are still remaining unemployed. Now, it is

clear that there are certain lacuna in this and we must find out where is the lacuna.

We have got no proper planning or any co-ordinated plan between Agriculture, Education, Industries and Labour & Employment. Unless a co-ordinated effort is made with proper planning, there will be a huge accumulation of unemployed youths in future and at that time it will be to late to solve the problem. Sir, on the one hand we are producing graduates, Master-degree holders, engineers, subordinate engineers, technicians, etc. from the different institutions, whose number is increasing in a geometrical progression, on the other hand, the employment potential is decreasing in the same proportion. As I have already said, our planning ought to have been initiated in a reoriented manner, but that has not been done. I am afraid, Sir, whatever may be said by the Industries Minister or the Chief Minister in respect of employment avenues, the problem of unemployment will be acute and dangerous in the near future and the entire social structure of the State—I am not going to say about the country – will be completely changed. Sir, if we want to have proper and orderly development of our State, we must attract the youths to the field, i. e., to the industries and different technical vocations. Sir, you know that the economic growth in the rural sector is less than that in the urban sector. 70 to

80% of our boys are coming from the villages for education. The economic condition of the parents who send them is well-known. To meet the expenditure for education upto Dgree stage or to make them engineering graduates the parents have sometimes to mortgage their land and other property. But what are they getting in return ? The boys remain unemployed for years together. For this reason, dissatisfaction prevails not only in the minds of the boys, but also in the family as a whole. This is bound to affect our social fabric adversely. This has dangerous possibilities. Therefore, Sir, we must have a new outlook for solving this problem. Sir, in this context I am giving certain facts and figures from the Techno-Economic Survey of Assam. At page 146 it has been mentioned : "The additional supply of manpower during 1961-71 will be determined by 3 factors—(a) natural growth of population, (b) backlog of unemployment and (c) net immigration. According to CSO's estimate the population of Assam under the age-group of 15-60 is likely to increase from 5.77 million in 1961 to 7.37 million in 1971. Of these, 1.07 million in 1961 and 1.30 million in 1971 are not employable, as they represent students, house-workers and invalid persons. Hence the net employable persons amount to 4.70 million in 1961 and 6.07 million in 1971. Thus in the decade 1961-71, 1.37 million employable persons will be added to the 1961 population by natural

growth. About one percent of the employable persons were unemployed in 1951. By applying the same percentage to the total employable persons as unemployed in 1961 the aggregate backlog during 1961-71 is estimated to be 0.04 million (1 percent of 4.70 million) persons".

Sir, in addition to that nearly 2 lakh persons will be added to this figure as immigrants coming from outside the State. Now, my whole contention is that this problem is a very dangerous problem of our State and this should get top-most priority. Now, it is fact that scope for employment under the Government is limited, so we have to create some other avenues of employment for our youths. Let me now examine, Sir, in what way Government is implementing their policy in this regard. Sir, at the instance of this House, a Committee has been set up to go into the various industrial establishments and examine the strength of our people in various categories of posts, both in the private and public sectors here in Assam, since it is the general feeling that our boys are not getting a fair deal from the industries. My humble self also brought forward a Bill called the Assam Employment Reservation Bill, 1967, but I do not know what has been the fate of that Bill. where it is lying now and what action Government have taken after introduction of the Bill. But, Sir, as soon

as the Bill was introduce a long letter came from the Prime Minister and also other responsible quarters of the Government of India had written to the Chief Minister "Why you are going to do this ?" On the other hand, they do not give any advice as to how the rights and privilleges of the local people can be safeguarded. For that reason discontentment is prevailing among the people of the State and they have come to think that this State has been taken by some outsiders as a colony for exploitation. This State has become the victim of economic exploitation by the people of other States. Sir, to repeat my former agruments, I may state that the East Pakistanis were exploited for nearly 24 years by the West Wing, for which such a big uprising has taken place. But we have been exploited by outsiders for nearly 100 years in various forms. There is economic exploitation, and there is political exploitation. I can cite numerous instances before you. Now, my whole contention is : just to safeguard the rights and privileges of the local educated youth, I want to know what concrete measures Government have taken so far. I must tell you, Sir, that the Government have totally failed in this regard. Let me come to the Central Government establishments here in this State and also the public and private sector industries. Sir, there is a circular from the Government of India that at least 75% of the employment should be open for local youths and they

should be given preference up to pay of Rs. 500/- i.e. the posts which carry a salary of Rs. 500/-. But that has not been given effect to by different authorities. As for instances, in the NF Railway we are having only average percentage of 22 inside our territory. In the same way, in the L. I. C. our percentage is 18, in Civil Aviation that is IAC our percentage is minus 2. Because in that organisation we have only 3–3rd grade, 4–4th grade, 2 drivers and 2 peons. This is our position. In the same way, in the Central establishments that is Public Sector Industries like O.N.G.C. though they have shown in the report that representation of the local youths is 40 percent, in close scrutiny it is found to be only 23 percent and most of the employees are 3rd grade and 4th grade. In respect of first class and second class posts our percentage, Sir, is practically nil. Outsiders are 79 percent in class II and 82 percent in class I and our percentage is only 14. If this is the picture then I am afraid, in what way Government can protect the rights and privileges of the local youths. In this connection I must refer that other Government have, for certain posts, passed certain executive orders. Those may not be direct orders but those are the orders passed by the heads of the States to different industries. Here a reference has been made to the letter (No. VI/E2/-30178/69/L&E-3404, dated 10th July, 1969) from Shri I. Prasad, Secretary to the Government of

Bihar to the Chief Secretary to the Government of Assam. It reads like this : Subject - Preference in employment to local people — I am directed to invite a reference to your Wireless Message No. Parl/18692, dated the 6th June, 1969 and to state that there are no domiciliary restrictions on employment in State Government officers/State Undertakings. Recruitment in Government of India offices and Central Undertakings located in the State, is guided by the policies and procedures laid down by the Government of India.

2. The policy of the State Government has been that without excluding others from competing against jobs arising in the State, local people should get adequate representation in these opportunities. Lately the State Government had also issued a circular letter to major employing establishments, requesting them to give preference in employment to local people in general and Scheduled Castes and Scheduled Tribes in particulars. A copy of this Circular No. VI/E2-1037/69L&E-8116. dated the 28th November, 1968 is enclossed,

3. No orders/instructions have been issued by the State Government for defining the term "local people". This term is, however, generally taken to cover natives of the State and those domiciled in the State, who have adopted the State as their permanent home".

In this way they have not only given instruction, but our information is that, they have taken adequate care for implementing such kind of decision and have been watching whether these instructions are executed or respected by the authorities of different undertakings both public and private sectors. Now it is found from the report prepared by our Committee that the earlier rumours about both the public and private sector industries situated in the State of Assam have come true. Because, whenever we wanted our educated youths to be given preference in employment it seemed that our boys had been deprived of the opportunities. As for instance, in Duliajan Oil India they wanted 38 Assistant Engineers for their industry and interviews were also called for and the brilliant boys having first first in various subjects and also some got specialised training applied for the posts and interview was taken. But they abruptly changed the place of interview and another interview was arranged in Calcutta. The boys came to me and I contacted the Union Minister Dr. Triguna Sen over the phone and by sending telegrams. Later on reply was sent that as it is all India concern the authority can arrange interview anywhere they like. Later on I came to know that not a single boy was recruited from our State—all were from outside. Protests were lodged and I went to Duliajan and then I went to Delhi. There I contacted various authorities including the

Prime Minister and took up the matter with them. But in one fine morning we found that our boys have been deprived of their legitimate due. Again at Duliajan what happend is that they wanted a medical officer and some highly qualified local boys with M. R. C. O. G. and M.R.C.P. degree of Glaxo University applied. But you will be surprised that one ordinary M. B. B. S. was recruited because he happened to be the son of a big gun of Delhi. The local boy who applied for the post was working in the Royal staff after completion of his course in Glaxo University, but his case was not considered.

Now in the ONGC what is happening there ? They have opened an apprentice course. They called for applications and many local boys had undergone the said training. The boys were given to understand that on completion of their training they will be given appointment but ultimately they were also deprived of this. In the same way we have got certain jobs at Regional Laboratory but there also manipulation has taken place in such a way that not a single local boy is getting any opportunity there. As for instance, one brilliant boy Dr. Dina Bordaloi, a high class doctorate who is serving there applied for the next senior post when the senior post became vacant he applied for that. Then what happened ? He was not called for the interview. Then, some how or other some

manipulations were made and without allowing anybody to know Dr. Ayengar, the Director, Regional Research Laboratory arranged for an interview in Delhi without informing the Government who was supposed to get the interview called. Later on when the matter came to our notice we took it up with the Prime Minister and then at her intervention he was called for interview, when he arrived there the interview was held. Have they got any intention to provide facilities to our boys for such posts ? In the same way, everywhere these things are going on. In Moriani Woodcrafts our committee went there. There they showed us certain local people but they were only made local people because they gave their local address here and therefore they had been shown as local candidates. The percentage of local employment there is not more than 12% and those are in the category of class IV officials like carpenters and the like. None of our local youths has been given a good job. Now, what the Govt. is going to do in this regard ? In Joysagar Plywood factory also something happened. In other factories started by the people outside the State they are not acting to the interest of the people of the State. I do not know in what way manipulations are going on. In spite of repeated demands made by us no effective action has been taken by the Govt. in this regard. As for instance, now, as I have already

quoted on that day, Government was very keen to establish an employment exchange. I have been told circulars were also issued that everybody must come through Employment Exchange. But it is surprising that no clear cut instruction was given to the Employment Exchange officers for which sometimes they have to face crisis. As for instance, when a post of certain Administrative Officer became vacant here in the new Paper Mill, one man came from West Bengal to Tezpur. He forced the Employment Exchange officers to register his name because he made all his arrangements. He said, if you do not register it, you give it in writing. Sir, as per the provision of the Constitution of India nobody can be refused registration of his name in any Employment Exchange. Though he was an energetic boy he refused. He said, you go to the Court, I am not going to register your name. I can not show your name in our Register. But that gentleman came here and managed to get the job in Accounts Branch. Again, Sir, there are manipulations in the term 'issue certificates' and it has become a serious matter. In Saloni Tea Estate a Mohurer's post was there and the Manager of the Tea Estate asked for some names from the Jorhat Employment Exchange. The Jorhat Employment Exchange sent certain names but the Manager refused it

because one of the pending persons belonging to the party in power wanted to make certain matrimonial arrangement with certain persons from Maharashtra and he has threatened the Employment Exchange officer saying that he must forward one particular name. But his man some how or other did not issue certificate though he could. He obtained a certificate from a local Ward Commissioner, named Rabi Das. Under pressure, the Employment Exchange officer had to send his name. After he obtained his certificate the cases of all other boys were rejected and that boy got employment there. Now, in the same way, in the Meleng Tea Es tate which has been purchased by the Birlas, there also even the Mohurars and Chowkidars are imported from outside the State. In this way Government is not in a position to restrict such kind of activities of these employers which goes agaist the very interest of the State. Now, Sir, the Chief Minister, in reply to a Starred Question No. 150 said like this :

Will the Minister in Charge of Labour be pleased to state—

(a) Whether any legal action has been taken by the Government after non-furnishing compulsory Notification of Vacancies under Act, 1959 by the Industries and Undertakings ?

(b) How many cases were referred by the various exchanges to the Directorate ?

(c) What is the annual increase of employment in the public / private sector undertakings since 1964 (Industry-wise) ?

(a) Show cause notices were served on nine establishments for violation of the provisions of the Employment Exchanges (Compulsory Notification of Vacancies) Act, 1959. Prosecution of one establishment for persistent violation of the provisions of the Act has been sanctioned.

(b) – A statement is placed on the Table of the House.

(c)—A statement is placed on the Table of the House.

These are only given in replies to questions. In practice we do not find any action against those who are acting against the interest of the State. Now, the Government is acting only as a Liaison Officer and I do not know how far he is in a position to serve our State in respect of giving employment to our local youths. Sir, what is going on in respect of appointment of Assistant Managers in our Tea Estates ? I had made an assessment and I am sorry the assess-

ment ought to have been made long before- out of 622 Assistant Managers only 21 are from the local people and the rest are from where ? Most of them are from Delhi. I verified and found and it was interesting to know that either the fathers of some of those Assistant Managers or their near relatives are holding high posts in Govt and the majority of them are from Maharashtra—I do not want to give names of any individuals, but these sort of imposition are going on.

We have got quali ed youths, graduates in Agriculture, master degree-holders in Agriculture and other subjects and experts in tea. Why should our boys be deprived of the benfits due to them ? Why the Managements in charge of both private and public undertakings show discriminatory attitude towards the local people in the matter of employment and bring people from outside for employment in their establishments ? Why do our Government not take effective steps to put a stop of such things ? Sir, such discriminatory attitude is also shown towards the local youths in the Postal Department also. The sons of the soil were not given their due share for which there is hue and cry. As an example, I would like to say in this connection that recently at Jorhat out of 8 vacancies of clerks, only one post has been given to the local people and for this reason on 24.4.71

there was a demonstration at Jorhat. The same thing is going on in the Railway Organisation also. It is surprising that the Railway authority do not supply application forms for different posts in their organisation to our local youths. I met the Chairman of the Board and requested him to provide application forms to our boys who are desirous of getting employment in railway department, but when the forms were made available in the meantime, dates for applications were over. These forms are generally thrown in the waste-paper baskets, specially in the Postal Department, still these are not available to our people. In almost every department and in every establishment, the same sort of thing is going on unabated, and nobody is taking any heed of it. Here in the State Bank some foul-play is going on. One Shri Dulal Banarjee, an employee of the State Bank is importing people from outside the State for recruitment in the bank. I do not know what action has been taken against him so far. Therefore, it is a high time on our part to review the position of employment and take adequate measures to safeguard the interest of our local youths. Here, we have lakhs and lakhs of unemploIyed educated youths solution of which is the most urgent need of the hour. We are half-fed and half naked, yet our people are not getting due share in the services both in public and private sector under-

takings, while people from outside the State come here and deprive the local youths of their benefits due to them. This is foolishness, and these things should be stopped. Some people call us parochial and narrow-mind when there is an agitation. Let them say, we do not care for such blame, because we know that this is our right— our educated youths should get their legitimate share in employment opportunities. For that purpose we should evolve such firm policy so that adequate employment opportunities are available to our qualified youths. In this context I would like to urge upon our Government to come forward with a yard-stick in respect of employment and it must be edhered strictly in both private and public sector undertakings. The definition of "local people" for the purpose of preferential treatment in the matter of employment should be made clear to all concerns. Employers should requested to give adequate employment facilities to the local people where qualified parsons are available from among the people of the State as a matter of policy, otherwise their license should be cancelled or not extended further.

Sir, I have taken anough time of the House and I am not going to approach upon more time. I am going to conclude my speech saying a few words about craftsman training in our State. Sir, This training is imparted in different I.T.Is of our State is out-

dated. I suggest the entire curricula of these I.T.Is should be changed reoriented in such a manner so that trainees who are coming out from these I. T. Is can be fitted to any circumstances, specially to our newly established industries where modern machineries and techniques are required. It the same time we should also see that our trainees should be able to start their own business with assistance from the Government. Sir, in order to create employment potentialities, side by side, agro-industries should be planned. Almost all the boys coming out of the I. T. Is remain idle. If we take vigorous steps by taking ambitious plans to change the outlook of boys and girls they can start their own livelihood with little assistance from the Government which will go a long to help solving the unemployment problem of the State. Sir, in this context, I would like to say that term and reference of the Employment Review Committee should be changed. The Committee should be made permanent. The Committee should see what is the nature of employment, in what way employment opportunities are given to local youths by different estblishments in both privo and public etc. etc. Government should make provision, even by promulgating law, to provide our lakhs of unemployed job-seekers in such undertakings.

Sir, Government promised many things to solve this unemployment menace in this House, but nothing so

far has been done in this dircetion. Sir, we should make it a principle to accept those industries which are going to be established here in near future and which will provide employment to our local youths except for highly technical and specialised posts. If this stand is not taken by the Government henceforward, the situation will go beyond our control and the question of eradication. Unemployment problem will not make much headway. Sir, when Shri Haque Choudhury, the Union Minister for Industrial Development came here recently, we have discussed with him about the Cement Factory, which is proposed to be started at Bokajan. Sir, you will be surprised to know that those who are employed for this purpose uptill now, are not local people – all of them are from the outside. Sir, our Chief Minister was present at the inaugural meeting of the Factory and o ur Union Minister Shri F. A. Ahmed was also present there. The Union Minister for Agriculture gave a promise that whatever employment would be created in Bokajan Cement Factory our local people would be given apportunities still we find that outsiders have been given preference. We have been told that some Paper Pulp Mills are going to be started and we have been told that there also local people are given preference and outsiders were employed so far. What is this ? People called parochial but do they know how many people are given employment in Barauni, in West

Bengal, in Gujerat, in Tamilnadu or Delhi Secretariat ?

Even we are deprived in our own soil. We have never allowed to have the benefit in our won soil. As if we are meant for constructing some refugee camps. As if we are meant to feed others. If you analyse it you would find that all the bosses who are here are from outside e.g. Mr. Kapur, Mr. Seth and some other from South India. The entire project is crowded by outsiders and we are suffering because these people have no interest in the development in the State. In the Fertilizer Corporation the first Managing Director is from our State. But he was not a mean minded person and therefore he even brought some people from outside. The percentage of the people in that Corporation employed from the State was 23 percent. In the same way the F.C.I. as it is an All India Organisation on that plea they are bringing people from outside and only a few people have being deputed to that organisation from the State. Therefore Sir, my whole submission is that it is high time to for the Govt. to take up the matter very seriously. Only vague explanation will not serve the purpose. We will go from the earth but people will be coming after us and they should get opportunities to live here. All the big contracts are being taken away by the contractors coming from outside. I have already told the Chief Minister that there should be a proper resigter for giving contractors to

our people. There is no provision for giving contracts to the non-registered people. Even the people who are qualified are not getting contracts instead the outsiders are getting the contracts. Why such thing should happen. In the same way the Govt. should restrict the outsiders to be entertained as contractors. Everything has been taken away by the outsiders. Of course we have got money from Govt. of India for various constructions—but who are those contractors ? Major contracts—95 percent of the contracts are executed by the outsiders. These contactors even h esitate to employ a Muharrir who is a local man. Therefore by considering all the aspects we should make specific arrangements so that not outsider can get preference here in respect of employment and the State Employment Exchanges should be reorganised on that basis. The register that has been maintained by the Emloyment Exchanges are defective and for that our people are being deprived of the benefit. There should be a Cell in the Employment Exchanges to varify the candidates whether they are genuine or not. As I have already said people give false care and address and take the advantage out of it. Somebody may come and give my address as his care and take advantage out of it. Such things are happening. Therefore Sir, we are to open a Cell in the Employment Exchanges and we should reorganise it thoroughly so that they can not only varify the entires in the register properly

but also to offer avenues to the people through proper advertisement and so on. I also feel that there should be a liaison officer from Govt. side in all the industries. In Oil India in Noonmati we had such kind of a liaison Officer earlier but that post has been abolished since the departure of Shri Nishi Choudhury and thereafter no body was posted there. Therefore, I suggest that at least in the major industries there should be a post of a Liaison Officer to be able to inform the Govt. about the future employment avenues that will be available. That is very essential and I hope the Govt. will take up the matter very seriously. My point is that we should not sit tight ever the matter. It is not the question of sitting over the probems rather we are to solve the problems. I do not like to go further as I have already taken a long time to explain my points, I think if we follow this procedure then our people get certain avenues to earn their livelihood. With these observation Sir, I move my Cut Motion.

*Shri Phani Bora – Mr. Speaker Sir, I am not a labour leader but all the same I have got every sympathy and solidarity with the labour population in our country. Since labour and employment both these subjects are discussed together I would like to say a

* Speech not corrected

few words with regard to the both. Mr. Speaker, Sir, now in our country as we find despite the fact that the rullers are looking about the eradication of poverty and bringing upliftment of the life and status of the working class invariably we find that the ruling class is always anti-labour and anti-working class. Even though who are supposed to be the representatives of the working class invariably they are found, as soon as they in the possession of the power, anti-labour. There are certain exceptions, I am happy and I will happier if I find more exceptions are available. As a matter of fact I may inform the House even within the last few days I have found in the Govt. of India circles the ruling party itself are divided into two groups—one group is dogedly against the working class and the other group is fortunately enough taking a sympathetic view towards the working class. Only a few days back when I was in Delhi I found that in relation to the settlement of the labour dispute that arose at Barauni Railway centre, a very large number of members of the cabinet were very much against any settlement with the railway workers. Fortunately enough there were some persons in favour of the working class. Now, what I want to say if is this—if we want to develop the society towards a progressive society we have got to get rid of anti-working class attitude that is prevailing in the minds of the ruling class. Mr. Speaker, Sir, In the State of Assam this attitude

is prevalent. Of course, there are anti-working class people in the opposition also and nobody will deny that. There are certain opposition parties who are nakedly and shamelessly taking their stand against the working class. But I do not care for them because they do not count so much in the matter of development of the society. It is the ruling class who hold the State power and therefore they can do something if they want to.

(At that time Mr. Speaker vacated the Chair and Shri Rathindra Nath Sen, Chairman occupied it)

Sir, in the matter of giving recognition to the Unions, the policy that is generally followed is not very helpful for the development of democratic trade unionism. The policy of verification is often time found to be utilised for the purpose of suppressing the Unions which are not liked either by the management or the State aparatus. As a matter of fact, for the purpose of development of democratic trade unionism it is necessary to recognise an Union if a substantial number of workers are organiged under one flag, because it is necessary that the working class is able to take proper place in the Development of society, and for doing so it is sometimes helpful if there are two Unions in a particular factory or establishment. But if in the process of verification the unions not

liked by the management are not recognised and only the union liked by the management is recognised then that union cannot represent the interest of the working class and it cannot work for the benefit of the workers.

Sir, in Assam I find that in most of the factories and establishments contract labour system is rampant. In the plywood industry, for example, I find that the largest number of workers are kept as contract labour and Master roll labour and they are show to be paid Rs. 1.75 P or Rs. 2.75 per day but in actual practice they never get it. The contractor gets the money and he is in between the management and labour. Although the wage is meager but even then the Contractor takes a share of it and as such the workers suffer. This system has got to be abolished and the employers are to be given the responsibility of making the payment direct to the labourers and this has got to be guaranteed. As I have said in the beginning, I am not a labour leader or a trade unionist and therefore I cannot quote any labour legislation existing in the land. What I want to say is that in order to do justice to the labourers legislation has got to be passed if new legislation is required.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi -- We drafted a legislation but the Govt. of India told us that they are

bringing in a legislation and therefore we need not pass any legislation. But unfortunately due to frequent change in the Labour Ministry that legislation has not yet been passed.

Shri Phani Bora— I hope very soon something will be done in this regard.

Sir, now-a-days we find that the employers very often close down their factories under certain pretext. Only recently one engineering firm at Jorhat, Ashoke Engineering, suddenly declared lock up without any notification. It came to my notice and I immediately contacted the Labour Minister of State who was available at Gauhati at that time and asked him how the employers dare close down their factories illegally. When the workers resort to strike, that strike is declared illegal and the police goes to protect the employers. But when the employers close down their factory illegally, why the police does not go there and hand-cuff them ? I want to ask a simple question and draw the attention of the House to it that in the matter of any dispute between the management and labour which side the State is ? Invariably we will find to our utter dismay that the State is always behind the management though the State pretends to be a welfare State and socialist State, This attitude has got to be changed completely. In This

connection I may point out a feature of the West Bengal U.F. Ministry. In West Bengal during the U.F. Ministry the Government stood behind the labour. In West Bengal that the Labour Ministry in the hand of the Marxist Communist Leader and the Home Ministry in the hand of the Marxist Communist Leader during the United Front Ministry in did not allow the workers to be beaten by the police; they on the cotrary told the employers— go on, settle up or we cannot help you with police. Mr. Chairman, Sir, many hon. members are surprised to see the spectacular victory of the Marxists. Why one should be surprised to see Communist victory in working class areas there ? It is quite natural for them to vote for Communist because the workers have seen that they have the freedom, they have the democratic right to fight for their cause and police does not come and prevent them from fighting for their just cause. That feeling of freedom by the working class paid the dividend in the election. I disagree with the political ideology of the Marxists, but I do not disagree with their terms between the capitalists and the labour. If the State is not the paypet of the capitalists, it will be able to stand by the workers, and then alone, the working class will feel that they have achieved the right of freedom as labour, as most downtrodden section of the people to stand up and as free citizens to fight for their cause. The manner of handling

may be different, it may even be not to my liking, but what is necessary is that the State must protect the right of the workers. The State machinery has not got right to interfere at the moment of fighting for their just cause. That is what I want from the Government of Assam that in a matter of dispute between the labour and capitalists, they should not interfere by sending police before finding out whether it is justified or not simply because the employer is a capitalist. The police are for maintaining law and order, they are not to take side in a dispute between the labour and the capitalists. Their relations are determined on so many other things, but it is not for the police or the State machinery to try to destroy the working class movement, which is very often done in the State of Assam. Mr. Chairman, Sir, in according to various laws that are prevailing in the land, so many facilities are to be provided to the workers. For example, the State Transport Drivers are entitled to certain uniform and other things; but are they getting ? They have not. The colliery workers are to be given certain facilities for their security during their working hours are they given these ? The plantation labour are to get certain facilities during the working hours. Are they getting ? The woking class is denied of their legitimate facilities. If the employers are not providing the workers with the facilities, what the State is doing, what the labour Department

is doing. Are they trying to enforce the laws. If the workers remain absent from duty, they are taken to task, but if the employers fail to do their duties towards the workers, they are not taken to task. For example, say the Provident Fund benefit of the workers – the Provident Fund which is collected from the workers, i.e., from the blood of the workers is being utilised by the employers without giving any interest and without depositing it. Mr. Tripathy will agree with me that it is a fact. But what has been done against them ? The employers are sqeezing the blood of the workers and utilising it for the benefit of the capitalists. I want to ask what has been done against them. These are the examples which show that the Government always stand by the capitalists. They only shed crocodile tears for the workers but they actually serve the cause of the employees. This has got to be changed. If there is change it is good for you, not for me. Now you are getting the votes of the working class, but in what way you are getting them I know. The tea garden labour votes is a decisive factor for your coming to power, otherwise you would not have been here. You are utilising the ignorant tea labour population with tricks.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance) – Hon. member makes a mistake. Tricks are shortlived. It is the long and lasting effect which lead

to success in election for the last 25 years.

Shri Phani Bora— 25 years is not very long period, it is short-lived. It will be a boomerang. More you go on deceiving and deceiving, a time will come then it will boomerang. What I say is, what is the living condition of the working class ? What is the improvement in the life of the workers during this long 25 years ? What is the position about their literacy ? What the educational facilities for the children of the workers ? What is their housing condition ? If the Finance Minister, Mr. Tripathy thinks that he has done something for the workers and as a result they are getting the votes, it is nothing more than self-deception. Let us examine the condition of this tea labour population. Mr. Sanatan is here, it does not mean that everybody is here; everybody cannot be here. My friend Shri Karmakar is a Minister now, but it does not mean that he reflects the class. He is an exception, but the general condition is beyond description. Now during winter what we see almost 99 percent of the tea labourers shiver with cold for want of adequate clothes. We can have very good coats and all that, but they cannot afford to get even the minimum which is required during winter. Shri Karmakar may be resourceful, but it does not mean that 99 percent of his people are not suffering.

It does not mean that 99% of the people working

as tea labourers are not suffering - they are suffering from very badly. Therefore, I am disputing that it is not that many things are being done to the workers and that the Congress Party is getting their votes. That the Congress Party is getting the labour votes is for various other reasons. Our failure is your strength. We have not been able to organise well. Our weekness is your strength. My appeal to you is that let us not be complacent; let us not be satisfied that we have done much. The Government should think that what they have done for the labour people has not even touched the fringe of the problem. I give you one instance, at Pancharatna in Goalpara there was a ferry service run departmentally and there were about 30 master-roll workers runing the ferry for the last 20 years but they were not absorbed as permanent employees. Suddenly without any notification that ghat was auctioned and was given to a lessee, the same lessee who failed to run the ferry very miserably sometime back and for which reason the service had to be taken over by the Govt. Again the same lessee has been given the ghat, and with that he had dismissed 10/11 master-roll workers. What will happen to the families of these retrenched master-roll employees ? They were in this job for the last 20 years and they cannot now take up any other vocation. Even if the Govt. wanted to give the lease of the ferry to a lessee they should have made it a condi-

tion precedent that the master-roll workers are not to be disturbed. I want the Government to take up their case and do something about it. This sort of thing should not be allowed to be repeated. These are the people whose lands were taken over by a Congress leader Shri Khagendra Nath Nath on the plea of establishing a Jute mill which never came into existence. These are certain problems to which I want to draw the attention of the Government. Now, I want to speak something about employment. I am not one with those who shout from the housetops that they are patriots and that our people should get employment.

These are all bogous people. Those people talk much about unamployment is if they themselves patriots. But can tell you they are the biggest crime against their own people. I have got many names in my hands, who talk much, talk big things just to mislead the people. One should not be allowed to shout about it, they should be practical. It is a fact that employment potential in Assam is very limited. What I have found it is not outsiders who deprives the local people but the local big men who deprives the local people. I have found so many instances and when we give some suggestion to stop this they will try to shift the responsibility to others. So they are the culprits. I do not went to mention anybody's

name. I know some Officers who tried to betray their own people, their kith and kins. The Employment Exchange has a number of employment review committee. Still then we find so many instances that Employment Officers, Assamese Officers or Officers belonging to the State of Assam, they are doing the same (indicating by fingers taking of bribe) thing. I do not now how to prevent it. This can mobilise everybody. You pay an Assamese Officer – this a very big patriotism. If you pay him a lot, a Bombay man, a Punjabi man or anybody else as that matter may be, give money and he will give your name there. That what is happening. So this problem has got to be looked into from a scientific attitude. We shall have to creat employment potential so that we can absorb, we can give employment first and formost to everybody, who is son of the soil and if necessary we can give to those who are from outside if their services are required for the development of our State. Mr. Chairman, Sir, very recently I met one very important man of a foreign country and I found what kind of computors, automatic machines they have invented, they have utilised even more powerful than the existing computors machines, using computors for raising production competing the whole world and not a single man is involved. One computor machine working for many people but not a single man is unemployed. If sueh things can go on in this very planet

in some parts, it can be done in every part. For example, in our State can we not open large number of employment potentiality ? We can provided we want to do so, Can we not absorb of all the young men of the State ? I will frankly state that this kind of crash programe of 50 crores of rupees in the Fourth Five Year Plan, I do not think it will bring any change whatsoever. Try it. But then it seems that this is something "a saru kasu sakat eta jaluk (এপাচি কচুশাকত এটা জালুক)" How this is going to be implemented in the State of Assam ? I am very doubtful about it. Any way do not want to take much time of the House. I want to say that there is a tendency in our State to deprive the people of this State, although they are their brothers who are as efficient as anybody else. When we visited industrial establishments we found all kinds of manipulation, all kinds manoeuvres are resorted avoid to the children of the soil. That problem has to be solved. If you take only the children of the soil, well let us be brutally frank, why should we try to hide ourselves and talk something in one manner and do something in other manner. Let there by no contradiction, I am plain, right, forthwrith. Atleast others will not be misled. Our Chief Minister should also think about it This problem is seen by the Chairman of our Enquiry Committee and myself and Mr. Medhi—we have shown a list–this is Bhatta, this is Datta like that. How can we know that these people are

not from our State – Bengali is Bhattacharjee Panjabi is Datta and so many. How can we know that this is not like that, address may be Tinsukia or Digboi or something I am saying this because real problem is the problem of employment of the people of Assam. Everybody says it. Is it only the people of Assam or it is something more specific. If so then let it be known to everybody. Well you would give a vague term and find out a person from the list it does not conform to my specific. Then you cannot solve the problem. What we want to avoid tension, the kind of unnecessary misconception, misunderstanding, contradiction, conflicts. For a peaceful and integrated cooperative society you should be specific. You should be very specific as to what you want. It is a fact that the number of employees in certain industries and establishements its balance is very much unfavourable for the people of Assam or specifically for the Assamese people, for example, in the Railway, in the P. & T. or in the L. I. C. If the balance is very unfavourable then do something so that the balance is atleast balanced. This kind of problem has got to be solved not by any other means, bring it to a certain level so that compared to the population the balance is kept accordingly. If you really want a peaceful and integrated and a kind of cooperative society avoiding conflict, tension and contradiction within our own society, within the same society of

the State of Assam. If this is the purpose solution to the problem of unemployment on the basis of nationality or religion or on the basis of territory does not lie in that way. Unemployment is not solved on the basis of religion grouping, linguistic grouping or territorial grouping. This is a problem of industrial and agricultural growth—it is a problem related to the development of the means of production and transformation of the means of production from the hands of the society. There lies the solution. Without that nobody can solve the unemployment problem anywhere in the world. Only those country able to solve the problem who can transfer the means of production from the hands of few to the hands of the society. Anybody can try for his life and lives of his children or grand-children, but you will not be able to succeed once you resort to that. Mr. Chairman Sir, I have got a suggestion to make that in the matter of emp. loyment to the different establishment in Assam I have found one problem and I want to state that advertisement should be done not only in Assam Tribune but also in other news papers they should be forced to do it because it should be widely known to the whole people of the State of Assam. Generally what they do is they publish in national papers, Statesman and Assam Tribune is only included as a result of which vacancies arises in O. N. G. C., Oil India etc. only the very few people come to know about it.

Secondly our Employment Exchanges also, if there is Employment Exchange in Tinsukia, if you verify, you will find that in the list.

There will be many outsiders who will register there giving the name of some his relations of Assam and there by gets the opportunity depriving the other people from the rest of the State. If there is a vacancy notified, it should not be notified only to the nearest employment exchange, it should be notified to all the exchanges thorough out the State. Of course, I do not thereby mean that peons' job should also be notified all over the State. This should not be done. Such kind of jobs are very low paid that should be confined to the local people and as a matter of fact I would like to see that what ever industry comes up in the District of Goalpara for example, at least the Chowkidars, peons, should be from the district of Goalpara. If it is in Cachar they should be from Cachar. Why a man from Dibrugarh should be to Cachar as a peon ? But some categories of jobs should be advertised throughout the whole State so that all people at the benefit. Why I am saying this ? Because you will consider, if an industry is established some where In Goalpara and Goalpara only gets the opportunity of applying then what will happen to other areas ? Then everbody will say that such an industry should be located in our district. So the

parochialism will grow. Therefore, I would say that all the boys of the State of Assam should got the opportunity of at least seeking for the job - whether they got the job or not that is a different matter. Then we should have a policy which will be known to our employment exchanges. That policy is that if for a particular type of cadre local candidates are not available then we should take from outside and so long as it is available in the State nobody from outside the State should allowed to come and register his name. That restriction is not observed. That man must be a local man and no local care of will do. When my brother who is ITI passed was not registered at Tinsukia he is not a local man there. And when a job in Duliajan or Namrup is vacant he cannot apply because his name is not there at Tinsukia exchange. Whatever I am saying is for removal of perochialism. Then in Goalpara district, my friend Shri Banikya wants something in his Abhayapuri and as a matter of fact every one wants to do this. This sort of parcchialism has got to be removed and it is necessary. I think, if all of us put our hands together we can do something. We cannot solve the problem. As I said, the fundamental problem of unemployment within the present frame work cannot be solved - it is impossible. But let us try to minimise it as much as possible, let us have a rational view and let us try to do things in such a manner consi-

dering the integrity of the State, fellow feeling among the different sections of the people of the State. In this connection, educational, economic and all other factors have to be taken into consideration. We must go forward for the employment—first and foremost for the people of State and then also, in the present condition the comparative balance of the Assamese people in employment has got to be considered.

Shri Premadhar Bora—মাননীয় সভাপতি ডাঙৰীয়া, এতিয়া দেখা গৈছে যে আমাৰ বনুৱাবিলাক একোটা সমস্যা হৈ পৰিছে। আচলতে বনুৱাবিলাক সমস্যা নে সম্পদ বোধহয় আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই বনুৱাক সমস্যা বুলিহে ভাবিছে। কিন্তু এই অমূল্য মানৱ জীৱন একোটা অমূল্য সম্পদ। এতিয়া এই অমূল্য মানৱ জীৱন সমস্যা হৈ পৰিছে কিয় ?

আমি সম্পদৰ ভিতৰত কি কি বস্তুক ধৰিছো। বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই বোধকৰো সম্পদৰ ভিতৰত বাঁহ-বেত, কাঠ, সোণ-ৰূপ, তাম-পিতল আদিকহে ধৰিছে। গতিকে এই মানৱ জীৱনক যদি অমূল্য সম্পদ হিচাবে ধৰা হয়, তেন্তে এই সম্পদ ৰক্ষা কৰাটোও এটা সমস্যা বুলি ভাবিব লাগে, আৰু বাঁহ, কাঠ, সোণ, ৰূপ, তাম এই বিলাকক সম্পদ বুলি ভাবিব লাগে। গতিকে আমাৰ চৰকাৰে এই সম্পদ ৰক্ষা কৰা সমস্যাটোৰ সমাধানৰ কথা দ'কৈ চিন্তা কৰিব লাগে।

আচলতে যেতিয়া এজনে মাছ মাৰিবলৈ যায় আৰু যদি কম মাছ পায়, তেতিয়া তাক সম্পদ বুলি ভবা হয়। কিন্তু মাছৰ সংখ্যাতকৈ যদি মানুহৰ সংখ্যা বেছি হয়, তেতিয়া মানুহবিলাকৰ মাজত এটা সমস্যাৰ সৃষ্টি হয়। কিন্তু এতিয়া আমাৰ এই অমূল্য মানৱ জীৱনক চৰকাৰে সম্পদ বুলি ভাবিব নোৱাৰাৰ কাৰণে ৰক্ষাৰ উপায়ো চিন্তা কৰিব পৰা নাই আৰু ফলত ই আমাৰ ডাঙৰ সমস্যা হৈ পৰিছে। সভাপতি

মহোদয়, মোৰ বক্তৃতাটো ৰাজনৈতিক বক্তৃতা নহয়। ইয়াক গঠনমূলক বক্তৃতা বুলি ভাবি লব। আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা ৰাইজৰ উপকাৰ নোহোৱাকৈ নাথাকে।

অকল Employment Exchange ত নাম Register কৰা লোকেই আমাৰ ৰাজ্যত নিবনুৱা হৈ থকা নাই; তাৰোপৰি আমাৰ খেতিয়ক নিবনুৱা আছে, শিক্ষিত অৰ্দ্ধ-শিক্ষিত আৰু অশিক্ষিত নিবনুৱা যি বিলাক আমাৰ দুখীয়া খেতিয়কৰ লৰা সেইবিলাককো আমি হিচাব বা Register কৰি নিবনুৱাৰ ভিতৰত ধৰিব পৰা নাই। চাহ বনুৱাসকলৰ কথা বহুতো সদস্যৰ ফালৰ পৰা কৈছে ভাল কথা। আমিও ভাল পাইছোঁ। আৰু সেইটো অসমত থাকিবও লাগিব।

গতিকে অসমত কিমান বাগান আছে আৰু প্ৰত্যেক বাগানত কিমান বনুৱা আছে তাৰ এটা Survey কৰিব লাগে আৰু চাহ বাগানত কিমান মাটি আছে; শিক্ষিত সকলৰ নামত কিমান Register হৈছে? মই ভাবো এইবিলাকৰ Survey এটা সুস্থভাৱে থাকিলে ভাল হয়। তাৰ পাছত এই Survey অনুসৰি সমস্যা সমাধান কৰিব পৰাকৈ কেইটামান Planning কৰিব লাগে।

এটা Survey কৰি Planning কৰিব লাগে, গাৱঁলীয়া অৰ্দ্ধ শিক্ষিত বা অশিক্ষিত কিমান আছে সেইটো উলিয়াই লৈ তেওঁলোকৰ নিয়োগৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিলে এওঁলোক আমাৰ সম্পদ হব। আমাৰ যিসকল লৰাৰ পঢ়া-শুনা নাই বা খেতি-বাতি কৰিবলৈ সম্পদ নাই তেওঁলোকক খেতিৰ মাটি দি চিলাই কল দি নগদ টকা কিছু দি কামত খটুৱাব পাৰিলে সেই বিলাক আমাৰ সম্পদ হৈ পৰিব, সেই কাৰণে মই কওঁ এই বিষয়ে এটা Survey হব লাগে তেতিয়াহে আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা আঁতৰি এই বেকাৰ লৰাবিলাক আমাৰ সম্পদ হৈ পৰিব। আৰু এটা কথা আমি স্বাধীন হৈয়ো আমাৰ শিক্ষা পদ্ধতি পৰিবৰ্ত্তন

নহল। দেশ স্বাধীন হল কিন্তু আমাৰ কামবিলাক পৰাধীন হৈ আছে। অলপ মন কৰিলেই বুজিব পাৰিব আমাৰ শিক্ষাৰ পাঠ্যক্ৰম পৰিবৰ্ত্তন কৰিব লাগে। নহলে স্বাধীন দেশত আমাৰ পৰাধীন মনোবৃত্তি চলি থাকিব, শিক্ষাৰ পাঠ্যক্ৰম এনেকুৱা কৰিব লাগে যাতে শ্ৰমৰ মৰ্যদা দিব পৰা যায় গতিকে দেশ স্বাধীন হোৱাৰ লগে লগে স্বাধীন দেশৰ পৰাধীন মনোবৃত্তি আঁতৰাই দিবৰ কাৰণে সকৰে পৰাই পাঠ্যক্ৰম সলনি কৰিব লাগে। আমাৰ মাননীয় বাইদেউ পুষ্পলতা দাসৰ নেতৃত্বত যিখন Employment Review Committee গঢ়ি উঠিছে সেইখন স্থায়ী হবৰ কাৰণে অনুৰোধ জনাই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shrimati Lily Sen Gupta— মাননীয় Chairman মহোদয়, উদ্যোগ আৰু নিয়োগৰ ওপৰত চৰকাৰে যি মঞ্জুৰী প্ৰস্তাব উত্থাপন কৰিছে সেই প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিছো। মই ভাল পাইছো যে এইবাৰ আমাৰ মূল প্ৰস্তাৱত কিছুমান নতুন কথা আছে যেনে উপযুক্ত প্ৰশিক্ষণ আদি দিয়া, অভিজ্ঞ কৰ্ম্মচাৰীৰ অভাৱত সেই বিলাক ব্যৱস্থা ভাল হোৱা নাই। গতিকে প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা থকাৰ কাৰণে মই ভাল পাইছো, Polytechnic বা Technical স্কুলত কিছু নতুন Trade introduce কৰাত মই ভাল পাইছো। আৰু আশা কৰিছো এই সকল প্ৰশিক্ষাৰ্থীয়ে ইয়াৰ দ্বাৰা নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত সুবিধা পাব পাৰিব— চৰকাৰে প্ৰশিক্ষাৰ্থী সকলৰ কাৰণে চিন্তা নকৰা নহয়, চৰকাৰে নিয়োগৰ কাৰণে যথেষ্ট গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে আৰু Employment Review Committee আৰু Employment Exchange ৰ নিয়োগ ব্যৱস্থাটো অধ্যয়ন কৰি Committee য়ে চৰকাৰক পৰামৰ্শ দিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। চৰকাৰে সেই বিলাকতে বিবেচনা কৰাত আমি আনন্দ পাইছো। কিন্তু সেই বুলি আমি ইয়াতে আত্মাসন্তুষ্টি হৈ থাকিলেই নহব। আমাৰ দেশত বহুত অভাৱগ্ৰস্ত মানুহ আছে। সেই সকলৰ অভাৱ দূৰ কৰিবলৈ শিক্ষিত আৰু কম শিক্ষিতৰ নিয়োগৰ বিষয়টোত অতি ক্ষিপ্ৰতাৰে ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব।

নিয়োগ অৰু উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত কও যে আমাৰ ৰাজ্যত যি ৰাজ্যিক

পৰিবহন নিগম আছে, সেই পৰিবহন নিগমক উদ্যোগ হিচাবে চলালে- হেঁতেন বহু মানুহৰ নিযুক্তি হবৰ যথেষ্ট স্থল আছিল আৰু তাৰ দ্বাৰা আমাৰ যাত্ৰী সকলেও বহু সকাশ পালেহেঁতেন । চৰকাৰৰ ৰাজহ যথেষ্ট বাঢ়িবৰ স্থল আছিল । কিন্তু এনে ৰাজহ উৎপাদিকা উদ্যোগটো Corporation ৰ ওপৰত দায়িত্ব চৰকাৰে এৰি দিছে । State Transport ৰ বহুত বাছ চৰকাৰে কিনিছে আনহাতে আৰু বহুতো বাচ work-shop ত বেয়া হৈ পৰি আছে আৰু যিবিলাক ৰাস্তা চৰকাৰে লৈছে, তাত বাচ বা গাড়ী দিয়া হোৱা নাই ফলত মানুহ বিলাকে এৰিব নোৱাৰা অৱস্থাত পৰি Licence নথকা permit নথকা ভঙা গাড়ীতো ভ্ৰমণ কৰিব লগা হৈছে । ইয়াৰ দ্বাৰা ৰাজ্যৰ উপাৰ্জন পথ ব্যাহত হৈছে আৰু যাত্ৰীয়েও অশেষ কষ্ট ভোগ কৰিব লগা হৈছে । State Transport ৰ যোগেদি বহুত মানুহক নিয়োগ কৰিব পাৰি । সেই কাৰণে চৰকাৰে যাতে এই কথাটো গভীৰভাৱে চিন্তা কৰি চায় । এই উদ্যোগটোক অসমৰ নিজা উদ্যোগ কৰি ইয়াত প্ৰয়োজনীয় সকলো সুবিধা ও উপযুক্ত অৰ্থদি পূৰ্ণপৰ্য্যায়ত গঢ়ি তুলিবলৈ অনুৰোধ জনালো ।

চৰকাৰে কাগজৰ কল, Petro-chemical Complex ইত্যাদি স্থাপন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে কিন্তু এই বিলাকত যাতে আমাৰ স্বত্ব থাকে সেইটোলৈ বিশেষভাৱে আমি লক্ষ্য কৰিব লাগিব । অধ্যক্ষ মহোদয়, কোনো কোনো সদস্যই কৈছে যে Ruling Party. (Anti labour) কিন্তু মই কও আমাৰ চৰকাৰৰ Labour ৰ প্ৰতি সদায় সহানুভূতি আছে । শিল্প বিষয়ত যিবিলাক আইন আছে সেইবিলাক প্ৰায়ে কেন্দ্ৰীয় আইন কাৰণে ইয়াত সংশোধনৰ সুবিধা নাই । কিন্তু Bengal, মধ্য প্ৰদেশ, Bihar ইত্যাদি ঠাইত শ্ৰমিকৰ কল্যাণৰ কাৰণে সেই সকলে ৰাজ্যিক আইন প্ৰণয়ন কৰিছে । আমাৰ এনে কিছুমান নিগম আছে আৰু চৰকাৰী বা বেচৰকাৰী বা অৰ্দ্ধচৰকাৰী অনুষ্ঠান আছে তাত আমাৰ ইউনিয়ন আদি কৰাৰ কোনো সুবিধা নাই । আইনৰ বন্ধন নহলে, কৰ্তৃপক্ষক বাধ্য কৰা সম্ভৱ নহয় । গতিকে শ্ৰমিক সকলৰ স্বাৰ্থৰ পক্ষে ৰাজ্যিক চৰকাৰে আইন প্ৰৱৰ্তন কৰিবলৈ চৰকাৰক অনুৰোধ জনালো ।

ইয়াৰ দ্বাৰাই আমাৰ শ্ৰমিক সকলৰ কাৰণে বহুত কল্যাণমূলক কাম কৰিব পৰা যাব। আমাৰ শ্ৰম মন্ত্ৰীয়ে আমাৰ ৰাজ্যৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় আইন প্ৰনয়ণ কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলো। শিল্প বিবাদ আইনখন সংশোধন নকৰাত শ্ৰমিক কল্যাণত বাধাৰ সৃষ্টি হৈছে। Recognitionৰ বেলাত union বিলাকক Registration থকা স্বত্বেও Recognise নকৰে। উদ্যোগ বিলাকত ট্ৰেড ইউনিয়নৰ সৰহ সংখ্যক সভ্য থকা স্বত্বেও Recognise নকৰে, কৰা নাই। কৰ্তৃপক্ষৰ ইচ্ছা মতেই চলাই আছে। Contract Labour ক্ষেত্ৰত আইন আছে, কিন্তু কৰ্তৃ-পক্ষই তাতো ফাকি দি চলিছে এনেকুৱা নহয় যে বেঙ্গল বা বিহাৰৰ পৰা কিছুমান Labour আনি ইয়াত Contract দিছে; স্থানীয় মানুহক Contract দি স্থায়ী শ্ৰমিকৰ স্বাৰ্থত আঘাত বা প্ৰতিবন্ধকতা আনি কৰ্তৃপক্ষই লাভ কৰিছে। আৰু এটা উদাহৰণ স্বৰূপে মই কওঁ যে ডিব্ৰুগড় মেডিকেল কলেজত ৪ৰ্থ শ্ৰেণীৰ প্ৰায় ৩০০/৪০০ কৰ্মচাৰী আছে। সেই ৩০০ কৰ্মচাৰীক কাম দুই মাহৰ পৰা ৫ মাহলৈ দিয়া হয় আৰু স্থায়ীকৰণৰ সকলো সুবিধাৰ পৰা তেওঁলোক বঞ্চিত হৈয়ে থাকে, তেওঁ-লোকৰ চাকৰি সদায় অস্থায়ী হৈয়ে থাকে। যেনেকৈ চাহ শিল্পত যি বিলাক মানুহ আছে, শ্ৰমিক আছে, বহুতো ছাটাই হল আৰু সেই বিলাকক Contract Labouur হিচাপেই কৰ্তৃপক্ষই কাম চলাই আছে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—ডিব্ৰুগড় মেডিকেল কলেজত Union আছে নে নাই।

Shrimati Lily Sen Gupta—আছে। আৰু এই Union Registration কাৰণে আমি যথাসাধ্য চেষ্টা কৰিছো। কিন্তু দুখৰ বিষয় যে, চিলঙৰ পৰা Implimentation & evaluation অফিচাৰ জনে ডিব্ৰুগড়ত গৈ মেডিকেল Collegeৰ princiral ক পৰামৰ্শ দি আহিছে Union টো recognise কৰিব নালাগে। যি সকলে এই Unionৰ কাম কৰিছিল সেই সকলক পুলিচ লগাই অত্যাচাৰ কৰাইছিল। সেই কাৰণেই মই কৈছো যে যদি এই আইন বিলাক সংশোধন নকৰে বা পয়োজনীয় আইন প্ৰনয়ণ নকৰে তেন্তে Trade Union

বিলাকে প্ৰয়োজন অনুসৰী কাম কৰিব নোৱাৰিব। আমাৰ অসম চৰকাৰে পক্ষৰ চৰকাৰী কৰ্মচাৰীয়ে শ্ৰমিক ইউনিয়ন বিলাকক Recognise নকৰাৰ কথা কেনেকৈ কব পাৰিলে মই বুজি নেপাওঁ। এই অন্যায়ৰ কাৰ্য্যৰ মই দুৰ্ঘোৰ প্ৰতিবাদ কৰিছো। এই কথা প্ৰকাশ কৰি আহিছে। অসম চৰকাৰৰ নিচিনাকৈ অন্য দেশৰ চৰকাৰে Trade Union আৰু ৰনুৱাৰ লগত ভাল সম্পৰ্ক ৰাখি সা-সুবিধাৰ ব্যৱস্থা দিয়াৰ কথা কম। কিন্তু সেই বিলাকত আমাৰ অৱহেলাৰ কাৰণে ক্ৰমে নষ্ট হৈ আহিছে। আজি শ্ৰমিক সকলৰ আগৰ দৰে কেৱল ভাত বা উপাৰ্জনৰ কথাই নহয়, তাত কৈ আৰু বেচি গুৰুত্ব আছে শিক্ষাৰ কথাত, থকা ঘৰৰ কথা, মেডিকেলৰ সা-সুবিধা আদিও আছে। সেই বিলাক কথা কৰ্তৃপক্ষৰ ফালৰ পৰা বিবেচনা কৰোতে পলম হৈছে। আমাৰ শ্ৰম মন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰো যে যিবিলাক চৰকাৰী উদ্যোগ বা যিবিলাকত চৰকাৰৰ অংশ আছে সেইবিলাক Union আৰু শ্ৰমিক সকলৰ প্ৰতি চৰকাৰে অলপ মমতা দেখুৱাব লাগে আৰু অধিক গুৰুত্ব দিব লাগে। এই সম্পৰ্কত মোৰ আৰু কবলগীয়া আছে। সেই বিলাক পিচত কম।

কিন্তু এটা কথা এই সম্পৰ্কত কব বিচাৰিছো, মেডিকেল কলেজত ইউনিয়ন কৰিবলৈ কৰ্তৃপক্ষই নিদিয়ে। আনহাতে আসাম মেডিকেল কলেজত এজন Welfare officer নাই। এই শ্ৰমিক সকলক চাওঁতা কোনো নাই। এই শ্ৰমিক বিলাকৰ Acquittance Roll আছে নে নাই Service book নাই, পেন্সন নাই, চৰকাৰে কি দিছে জানিবৰ উপায় নাই, সেই বিলাকৰ দেনা পাওনাত সহায় কৰিবলৈ কোনো নাই। আৰু এই Labour officer সকলে মাতিলেও নেযায়। সহায় কি কৰিব। Labour officer বিলাকে কয় যে, Trade Union ৰ পৰা Case নাপালে তেওঁলোকে একো কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু Trade Union পৰা পাম বুলি তেওঁলোক বহি থাকিলে কাম নহব। কাৰণ বহুতো। এনে চৰকাৰী, বেচৰকাৰী কাৰ্য্যালয়ত ইউনিয়ন কৰাৰ উপায় আজিও নাই।

(সময়ৰ সংকেত)

তাৰ পাচত 'চেফ্‌টি' আইনৰ সম্পৰ্কত মই কব খুজিছো যে Electricity বিভাগত নানা ৰকমৰ দুৰ্ঘটনা হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে। আৰু তাত কাম কৰা কৰ্মচাৰী সকলে কাম কৰে কিন্তু তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজনীয় নিৰাপত্তা পোৱা নাই। তাৰ পাচত হস্পিটালত যি সকল লোকে T. B. বেমাৰীৰ কাপোৰ কানি আদি ধোৱে তেওঁলোকৰ কাৰণে Uniform, Appron, চাবন আদি যিবিলাক সা-সুবিধা দিব লাগে সেইখিনি সা-সুবিধা দিয়া নাই এইখিনি নিদিলে সেই মানুহ বিলাকে ইমান এটা ভয়াবহ বেমাৰীৰ কাম কৰি তেওঁলোক নিজেও সেই ৰোগত আক্ৰান্ত হব পাৰে। গতিকে এওঁলোকৰ নিৰাপত্তাৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় আইন প্ৰণয়ন কৰি তেওঁলোকৰ সা-সুবিধা বিলাক দিয়াৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব লাগে। ইয়াকে কৈ মই সামৰণী মাৰিলো।

*Shri Hiralal Patwary— চেয়াৰমেন মহাশয়, শ্ৰম আৰু নিয়োগৰ কাৰণে যিবিলাক আলোচনা হল সেই বিলাক মই শুনিলো। প্ৰত্যেক সদস্যই নিজৰ নিজৰ দৃষ্টি ভঙ্গীৰে কৈ গৈছে। আৰু ময়ো মোৰ দৃষ্টি ভঙ্গীৰে অলপ কব খুজিছো।

অসমৰ সমস্যা অসমতেই সমাধা হব লাগে। অসমৰ যুৱকসকলে অসমত কাম নাপালে ক'ত পাব ? এই প্ৰসঙ্গত মই প্ৰথমেই কব খুজিছো যে যি সকলে কাম দিব পাৰে বা কাম দিয়াৰ কথা ভাবিছে তেওঁলোকে যুৱকসকলক কিবা প্ৰশিক্ষণ দিয়াইছেনে ? যদি নাই দিয়া তেনেহলে সেই কাম কাক দিব বা কেনেকৈ দিব ? মই ভাবো এইটোৱেই নিবনুৱা সমস্যাৰ ঘাই কাৰণ।

তাৰ পাচত দ্বিতীয় কথা হৈছে অসমত যি বিলাক গগৈ, গোসাই, বসুমতাৰী, বড়ো উপাধীৰ মানুহ আছে তেওঁলোক অসমীয়া মানুহ নহয় নেকি ? যদি হয় তেন্তে চিলঙত এনে উপাধীধাৰী লোক উচ্চ পদত কিমানজন আছে ? মই জনাত এজনো নাই।

মোৰ তৃতীয় কথা হৈছে এইটো যে— আজি ১০/১১ বছৰ ধৰি অসমত বসবাস কৰি থকা শ্ৰমিক বনুৱাৰ লৰাই শিক্ষিত হৈও বঞ্চিত হৈ আছে অথচ অন্যান্য বাহিৰৰ পৰা অহা লৰাইহে চাকৰি পাই আছে। মই তাৰে এটা জলন্ত উদাহৰণ দিব পাৰো। শমিক বনৱাৰ লৰাই মেট্ৰিক

পাছ কৰিছে বা অন্যান্য তাতকৈ বেছি শিক্ষা লৈছে কিন্তু চাকৰি হলে পোৱা নাই । শিক্ষিত শ্ৰমিক লৰাক কামত নিয়োগ কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰৰ নীতি আছে । কিন্তু কামত হলে একো কৰিব পৰা নাই । এজন শ্ৰমিক Ex. M. L. A. শ্ৰীচানু খৰীয়াৰ এজনী শিক্ষিত ছোৱালী B. A. B. T. পাছ কৰা— এই ছোৱালীজনীৰ চাকৰি হোৱা সত্বেও তেওঁৰ চাকৰি গল । এইটোৰ নিশ্চয় Personality ৰ প্ৰশ্ন আছে । এই ছোৱালীজনীক চৰকাৰে কিয় খেদিলে ? এনেকুৱা এটা ঘটনাত মানুহৰ Common feeling কেনে ধৰণৰ হব পাৰে এইটো ভাবি ছোৱা— একান্ত আৱশ্যক আছিল । এনেকুৱা আৰু বহুত অভিযোগ আছে । দৰঙৰ মানুহ হিচাবে মই এটা কথা কওঁ যে অসম চৰকাৰে দৰংখন এখন Colony হে কৰি তুলিছে— a Calony for Exploitaion কাৰণ দৰঙৰ লৰাই কাম নেপায় । অফিচাৰেই হওঁক, High officer ৰেই হওঁক, কেৰাণীয়েই হওক বা অনান্য যিকোনো চাকৰিয়েই হওক দৰঙৰ লৰাই সেইবোৰ একো নেপায় । মই কব পৰাত শ্ৰীৰোহিনী কুমাৰ দত্ত আৰু শ্ৰীঅজিত তালুকদাৰ নামৰ দুজন লৰাই M.B.B.S. পাছ কৰিও আজিলৈকে চাকৰি লব পৰা নাই । অথচ তাৰ পিছত কিমানজন ডাক্তৰ ললে বা কিমান বিলাক dispensary ত কোনো ডাক্তৰ নোহোৱাকৈয়ে আছে । অকল চাকৰিৰ ক্ষেত্ৰতে নহয়; দৰঙৰ মানুহে মাটিও নেপায় । উত্তৰ পাৰ বুলিলেই অৰ্থাৎ ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ উত্তৰ পাৰে একো নেপায় । এতিয়া গুৱাহাটীতেই যত অসমৰ ৰাজধানী পাতিছেই তাৰো উত্তৰ পাৰে বিশেষ একো হোৱা নাই ।

Shri Atul Chandra Goswami – माननीय সদস্যজনে গোটেই ভাৰত বৰ্ষ ঘূৰি ঘূৰি এতিয়া দৰঙত সোমাইছেহি যেন পাইছো ।

Shri Hiralal Patwary— গোটেই ভাৰতবৰ্ষখনকে অন্তৰত ৰাখিলেও দৰঙৰ প্ৰতি লোৱা চৰকাৰৰ মনোভাৱে বাধ্য কৰিছে । দৰঙৰ লৰাই চাকৰি নেপায় – তাতে আকৌ Labourৰ লৰা বুলিলেটো কথাই নাই । মই আমাৰ শ্ৰমিক মন্ত্ৰীৰ পৰা assurance বিচাৰিছো এই সম্পৰ্কে কাৰ্য্যকৰী কৰিব লাগে । এনে কিছুমান নেপালী মানুহ আছে যিবিলাকৰ

দুই তিনি পুৰুষ ইয়াতে গ'ল— অসমীয়াতকৈও তেওঁলোকে বেছি ভালকৈহে অসমীয়া কব পাৰে। কিন্তু আজি তেওঁলোকৰ বিচাৰ নাই। মাত্ৰ যি সকল আজি town ৰ মানুহ বা ডাঙৰ ডাঙৰ টাউন যেনে Gauhati, Dibrugarh, Shillong, Jorhat আদিৰ মানুহে অলপ চাকৰি-বাকৰিৰ সুবিধা কৰি লব পাৰিছে। তাৰ বাহিৰে অনান্য জেগাৰ বা গাঁৱলীয়া অঞ্চলৰ ৰাইজে এই বিলাকৰ পৰা বঞ্চিত হৈ আছে।

(সময়ৰ সংকেত)

এতিয়া দৰঙৰ লৰাই কয় "আমি আৰু চাকৰি নেপাওঁ। আমাৰ কাৰণে চাকৰি নাই।" আমাৰ চৰকাৰে এতিয়া Anti শ্ৰমিক নীতি লোৱা নাইনে? বেচি কথা নকওঁ— চাকৰি বিচাৰি হাঁহাকাৰ কৰি থকা এজন চাকৰি পাবৰ ইচ্ছা থকা লৰাৰ দৰ্খাস্ত এখন মই শ্ৰমিক মন্ত্ৰীক দিব খুজিছো। এই লৰাজন ৬ মাহৰ পৰা ঘূৰি ফুৰিছে অথচ চাকৰি নাই। এই Assembly টো দৰ্খাস্ত কৰিছিল কিন্তু নেপালে। মই মাত্ৰ এটা glaring Example হিচাবেহে এই দৰ্খাস্তখন দিছো। এইবাৰ আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী, শ্ৰীত্ৰিপাঠী ডাঙৰীয়া আৰু Industry minister ওলাব একেলগে। তেখেত সকলৰ আগত যি demand দিয়া যাব যদি তাক fullfill কৰিব নোৱাৰে তেন্তে ঘেৰাও কৰা যাব। আজি ৰাজ্যৰ বিভিন্ন ৰাজ্যৰ পৰা Separation বিচাৰি দাবী আহিছে। যদি ৰাইজৰ আশা-আশাংখ্যা পূৰণ কৰিব নোৱাৰে তেন্তে এই ৰাজ্যবিলাকক Separate কৰি দিয়ক। নিজৰ সমস্যা তেতিয়াই সমাধান কৰি লব পাৰিব।

Mr. Chairman (Shri Rothindranath Sen)— Order, Order. I want the approval of the House. We are just dealing with the Grant Nos. 40, 41, 42, 43 and thereafter we have got 2 grants 46 and 46 (a) in the list of 27th. This is 29th so if the hon. members agree that after Shri Atul Goswami speaks for about 5 minutes as he is desirous of speaking I may ask the Finance Minister to reply so that we may close

the business of the 27th, if necessary by taking 15 minutes time (Voices : Yes, yes). Mr. Goswami please close up within 5 minutes.

*Shri Atul Chandra Goswami— সভাপতি মহোদয়, এই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটোৰ ওপৰত কথৰ ইচ্ছা নথকা স্বত্বেও বাধ্য হৈ দুষাৰ কবলৈ আগবাঢ়িলো। আমাৰ সদনত আজি কিছু দিনৰে পৰা দৰং মঙ্গলদৈ কাউৰবাহা কলিয়াবৰ কথাবিলাক আলোচনা হৈ আছে । অসম চৰকাৰ নিয়োগ নীতিত বিফল হৈছে । ইয়াত কৈছে দৰঙত এটাইও পোৱা নাই, নগাওঁত পোৱা নাই । দৰাচলতে মই কৈছো নগাওঁ দৰং অসমৰ ৰাহিৰত নেকি ? আচলতে নিয়োগ নীতি গোটেই অসমতে পৰিষ্কাৰ নহয় । পৰিষ্কাৰ থকা হলে এই কথাবিলাক বিধান সভাত নুঠে । নিয়োগ নীতিৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে মাত্ৰ এটা কথাই কয় যে Employment Exchange নাম ভৰ্ত্তি কৰিব লাগে । Employment অফিচ থাকে টাউনত কিন্তু তাৰ ৫৫/৬০ মাইল দূৰত যিবিলাক গাওঁ আছে তাত যিবিলাক নিবনুৱা আছে তেওঁলোকৰ অৱস্থালৈ চৰকাৰে চাইছে নে নাই তেওঁলোকৰ হিচাব চৰকাৰে লৈছেনে ? আজি সমগ্ৰ অসমতে নিয়োগ পৰিস্থিতি জানিবলৈ হলে আমাৰ চৰকাৰে তাৰ এটা সঠিক হিচাব দিব নোৱাৰে। উপাই নেপাই চৰকাৰৰ Employment ৰ শৰণাপন্ন হব লাগিব । দেশত বৰ্ত্তমান নিবনুৱা সমস্যাই উৎকট ৰূপ ধাৰণ কৰিছে। চাহ বাগিছাত যিবিলাক বনুৱা আছে তাৰ শতকৰা ৩০ ভাগ লৰা-ছোৱালীয়ে কাম কৰিব পাৰে। কিন্তু তেওঁলোকে কাম নাপায় । বাগিছাত বহি থাকিব লাগে। বাগিছাতো Manager কাম কৰিবলৈ সুবিধা নিদিয়ে কাৰণ কাম কৰা মানুহৰ লৰা-ছোৱালীয়েহে আইন মতে কাম পায় বেকাৰ যি বনুৱা আছে তেওঁলোকৰ কাৰণে কোনো ব্যৱস্থা আজিলৈকে নাই ।

আমাৰ নিজ কলিয়াবৰ যিখন চাহ ৰাগিছা বৰ্ত্তমান আজিজুৰে কিনিছে তাত আজিলৈকে বনুৱা সকলৰ ঘৰ-বাৰী কৰি দিয়া নাই । জগদম্ব Tea Company ভগবানে নকৰক তাত লাইনত জুই লাগিলে এটোপ পানী দিবলৈ পানী নাই । মজদুৰ মহিলা সকলে ৩ মাইল দূৰৰ পৰা মূৰত পানী কঢ়িয়াই আনে । তাত এটা Tube well ব্যৱস্থা

নাই । Labour Inspector আছে । কিন্তু মাননীয় সদস্যাই কোৱাৰ দৰে তেওঁলোকক খবৰ দিলেহে যায় । আৰু গলেও নগাওঁৰ পৰা তেওলোকক টেক্‌সী ভাড়া দিব লাগিব । নহলে নাযায় । Transport ত কামৰ কাৰণে Advertise কৰা হৈছিল । কিন্তু যি প্ৰভাৱশালী ব্যক্তি তেওঁৰ লৰাইহে Inforcement Inspector পায় ইফালে লাগিলে আৱশ্যকীয় এটা Class ত fill up নকৰক । কাৰণ মন্ত্ৰী বা ডাঙৰ ডাঙৰ লোকৰ ক্ষেত্ৰত অভিজ্ঞতাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই । কিন্তু অন্য লোকৰ ক্ষেত্ৰত এডাল চুলিৰো হেৰ ফেৰ হব নোৱাৰে ।

শ্ৰমিকৰ কল্যাণৰ কাৰণে বাগিচা বিলাকত কিছুমান কেন্দ্ৰ দিছে । তাত যি অৱসৰ বিনোদন ব্যৱস্থা আছে তাত কেতিয়াও খবৰ কাগজ নাযায় অথচ পইচাও তাৰ কাৰণে ধৰা হৈছে । বাগিছাবিলাকত যিবিলাক শিক্ষিত লৰা আছে তেওঁলোকক আনকি INTUC চেক্ৰেটাৰীৰ পৰা deprive কৰা হৈছে । মই চৰকাৰক দাবী কৰো যে Labour সকলৰ কল্যাণ কৰিবলৈ হলে তেওঁলোকক বিভিন্ন শিল্পত অংশ গ্ৰহণ কৰিবলৈ সুবিধা দিব লাগিব । আনহাতে Employment Exchange চুকি নোপোৱা যিবিলাক নিবনুৱা আছে তাৰ এটা সঠিক হিচাবৰ চৰকাৰে দিহা কৰিব ।

এইখিনিতে কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো ।

Mr. Chairman – Order, Order. The hon. Finance Minister does not want to give a hurried reply to the important demands and therefore he would like to give his reply tomorrow. So, I am closing the debate to-day and the Minister, Finance will give his reply tomorrow.

ADJOURNMENT

The Assembly then adjourned till 8.30 A. M. on Friday, the 30th April, 1971.

Shillong
The 29th April, 1971

U. Tahbildar,
Secretary,
Legislative Assembly, Assam